

BILAG I
PRODUKTRESUMÉ

▼ Dette lægemiddel er underlagt supplerende overvågning. Dermed kan nye sikkerhedsoplysninger hurtigt tilvejebringes. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger. Se i pkt. 4.8, hvordan bivirkninger indberettes.

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Oyavas 25 mg/ml koncentrat til infusionsvæske, opløsning.

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver ml koncentrat indeholder 25 mg bevacizumab*.
Hvert 4 ml hætteglas indeholder 100 mg bevacizumab.
Hvert 16 ml hætteglas indeholder 400 mg bevacizumab.
Se pkt. 6.6. for anbefaling om fortynding og anden håndtering.

*Bevacizumab er et rekombinant humaniseret monoklonalt antistof, som fremstilles ved DNA-teknologi i ovarieceller fra kinesiske hamstere.

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Koncentrat til infusionsvæske, opløsning (sterilt koncentrat).

Farveløs til gullig eller brunlig væske med gennemsigtighed.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Oyavas er, i kombination med kemoterapi baseret på fluorpyrimidin, indiceret til behandling af voksne patienter med metastatisk karcinom i colon eller rectum.

Oyavas er, i kombination med paclitaxel, indiceret til 1.-linjebehandling af voksne patienter med metastatisk brystkræft. Se pkt. 5.1 for yderligere oplysninger om human epidermal vækstfaktor receptor 2- (HER2) status.

Oyavas er, i kombination med capecitabin, indiceret til 1.-linjebehandling af voksne patienter med metastatisk brystkræft, for hvem anden kemoterapi inklusive taxaner eller antracykliner ikke betragtes som værende hensigtsmæssig. Patienter, som har fået adjuverende behandling indeholdende taxan eller antracyclin inden for de seneste 12 måneder, bør udelukkes fra behandling med Oyavas i kombination med capecitabin. Se pkt. 5.1 for yderligere oplysninger om HER2-status.

Oyavas er, i tillæg til platinbaseret kemoterapi, indiceret til 1.-linjebehandling af voksne patienter med ikke-operabel fremskreden, metastatisk eller recidiverende, ikke-småcellet lungekræft. Undtaget herfra er lungekræft med overvejende planocellulær histologi.

Oyavas er, i kombination med erlotinib, indiceret til 1.-linjebehandling af voksne patienter med ikke-operabel fremskreden, metastatisk eller recidiverende ikke-planocellulær, ikke-småcellet lungekræft med Epidermal Growth Factor Receptor (EGFR)-aktiverende mutationer (se pkt. 5.1).

Oyavas er, i kombination med interferon alfa-2a, indiceret til 1.-linjebehandling af voksne patienter med fremskreden og/eller metastatisk renalcellekarcinom.

Oyavas er, i kombination med carboplatin og paclitaxel, indiceret til frontlinjebehandling af voksne patienter med fremskreden (International Federation of Gynecology and Obstetrics (FIGO) stadie III B, III C og IV) epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer (se pkt. 5.1).

Oyavas er, i kombination med carboplatin og gemcitabin eller i kombination med carboplatin og paclitaxel, indiceret til behandling af voksne patienter med første recidiv af platinfølsom epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer, som ikke tidligere har fået behandling med bevacizumab eller andre vaskulær endotelial vækstfaktor (VEGF)-hæmmere eller VEGF-receptor-målrettede lægemidler.

Oyavas er, i kombination med paclitaxel, topotecan eller pegyleret liposomal doxorubicin, indiceret til behandling af voksne patienter med platinresistent recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer, som ikke har gennemgået mere end to kemoterapiregimer, og som ikke tidligere har fået behandling med bevacizumab, andre VEGF-hæmmere eller med VEGF-receptor-målrettede lægemidler (se pkt. 5.1).

Oyavas er, i kombination med paclitaxel og cisplatin eller alternativt med paclitaxel og topotecan, hos patienter, som ikke kan behandles med platin, indiceret til behandling af voksne patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (se pkt. 5.1).

4.2 Dosering og administration

Hætteglasset må ikke rystes.

Oyavas skal administreres under supervision af en læge med erfaring i anvendelse af antineoplastiske lægemidler.

Dosering

Metastatisk karcinom i colon eller rectum (mCRC)

Den anbefalede dosis af Oyavas administreres som intravenøs infusion og administreres enten som 5 mg/kg eller 10 mg/kg legemsvægt én gang hver 2. uge eller som 7,5 mg/kg eller 15 mg/kg legemsvægt én gang hver 3. uge.

Det anbefales, at behandlingen fortsættes indtil progression af den underliggende sygdom eller indtil uacceptabel toksicitet.

Metastatisk brystkræft (mBC)

Den anbefalede dosis af Oyavas er 10 mg/kg legemsvægt én gang hver 2. uge eller 15 mg/kg legemsvægt én gang hver 3. uge administreret som intravenøs infusion.

Det anbefales, at behandlingen fortsættes indtil progression af den underliggende sygdom eller indtil uacceptabel toksicitet.

Ikke-småcellet lungekræft (NSCLC)

1.-linjebehandling af ikke-planocellulær NSCLC i kombination med platinbaseret kemoterapi

Oyavas administreres sammen med platinbaseret kemoterapi i op til 6 behandlingsserier, efterfulgt af behandling med Oyavas som monoterapi indtil sygdomsprogression.

Den anbefalede dosis af Oyavas er 7,5 mg/kg eller 15 mg/kg legemsvægt én gang hver 3. uge administreret som intravenøs infusion.

Klinisk effekt hos patienter med NSCLC er vist ved dosering af både 7,5 mg/kg og 15 mg/kg (se pkt. 5.1).

Det anbefales, at behandlingen fortsættes indtil progression af den underliggende sygdom eller indtil uacceptabel toksicitet.

1.-linjebehandling af ikke-planocellulær NSCLC med EGFR-aktiverende mutationer i kombination med erlotinib

Der skal udføres EGFR-mutationstest før igangsættelse af kombinationsbehandling med Oyavas og erlotinib. Det er vigtigt, at grundigt validerede og robuste metoder anvendes for at hindre falsk negative eller falsk positive resultater.

Den anbefalede dosis af Oyavas, når det anvendes sammen med erlotinib, er 15 mg/kg legemsvægt én gang hver 3. uge som intravenøs infusion.

Det anbefales, at behandling med Oyavas i tillæg til erlotinib fortsættes indtil sygdomsprogression.

Se produktresuméet for erlotinib for information vedrørende dosering og administration af erlotinib.

Fremskreden og/eller metastatisk renalcellecarcinom (mRCC)

Den anbefalede dosis af Oyavas er 10 mg/kg kropsvægt én gang hver 2. uge som intravenøs infusion.

Det anbefales, at behandlingen fortsættes indtil progression af den underliggende sygdom eller indtil uacceptabel toksicitet.

Epitelial ovariecancer, tubacancer og primær peritonealcancer

Frontlinjebehandling

Oyavas administreres i tillæg til carboplatin og paclitaxel i op til 6 behandlingsserier, efterfulgt af fortsat behandling med Oyavas som enkeltmiddel indtil sygdomsprogression eller i op til 15 måneder eller indtil uacceptabel toksicitet, alt efter hvad der forekommer først.

Den anbefalede dosis af Oyavas er 15 mg/kg kropsvægt én gang hver 3. uge som intravenøs infusion.

Behandling af platinfølsom recidiverende sygdom

Oyavas administreres sammen med enten carboplatin og gemcitabin i 6 og op til 10 behandlingsserier eller sammen med carboplatin og paclitaxel i 6 og op til 8 behandlingsserier efterfulgt af fortsat behandling med Oyavas som enkeltmiddel indtil sygdomsprogression. Den anbefalede dosis af Oyavas er 15 mg/kg kropsvægt én gang hver 3. uge som intravenøs infusion.

Behandling af platinresistent recidiverende sygdom

Oyavas administreres i kombination med et af følgende stoffer – paclitaxel, topotecan (givet ugentligt) eller pegyleret liposomal doxorubicin. Den anbefalede dosis af Oyavas er 10 mg/kg kropsvægt én gang hver 2. uge som intravenøs infusion. Når Oyavas administreres i kombination med topotecan (givet på dag 1-5 hver 3. uge), er den anbefalede dosis af Oyavas 15 mg/kg kropsvægt én gang hver 3. uge som intravenøs infusion. Det anbefales, at behandlingen fortsætter indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet (se pkt. 5.1, studie MO22224).

Cervixcancer

Oyavas administreres i kombination med et af følgende kemoterapiregimer: paclitaxel og cisplatin eller paclitaxel og topotecan.

Den anbefalede dosis af Oyavas er 15 mg/kg kropsvægt én gang hver 3. uge som intravenøs infusion.

Det anbefales, at behandlingen fortsættes indtil progression af den underliggende sygdom eller indtil uacceptabel toksicitet (se pkt. 5.1).

Særlige populationer

Ældre

Dosisjustering er ikke nødvendig hos patienter ≥ 65 år.

Nedsat nyrefunktion

Sikkerhed og virkning er ikke undersøgt hos patienter med nedsat nyrefunktion (se pkt. 5.2).

Nedsat leverfunktion

Sikkerhed og virkning er ikke undersøgt hos patienter med nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Pædiatrisk population

Bevacizumabs sikkerhed og virkning hos børn under 18 år er ikke klarlagt. De foreliggende data er beskrevet i pkt. 4.8, 5.1 og 5.2, men der kan ikke gives nogen anbefalinger vedrørende dosering.

Det er ikke relevant at anvende bevacizumab i den pædiatriske population for indikationerne behandling af cancer i kolon, rektum, bryst, lunge, ovarie, æggeleder, peritoneum, cervix og nyre.

Administration

Oyavas er til intravenøs brug. Initialdosis skal gives over 90 minutter som intravenøs infusion. Hvis den første infusion tolereres godt, kan den næste infusion gives over 60 minutter. Hvis infusionen over 60 minutter tolereres godt, kan alle efterfølgende infusioner gives over 30 minutter.

Bør ikke administreres som intravenøs støddosis eller som bolus.

Det anbefales ikke at nedsætte dosis på grund af bivirkninger. Hvis det er påkrævet, skal behandlingen enten seponeres permanent eller afbrydes midlertidigt, som beskrevet i pkt. 4.4.

Sikkerhedsforanstaltninger, der skal tages før håndtering og administration af lægemidlet

For instruktioner om fortynding af lægemidlet før administration, se pkt. 6.6. Infusionsvæsker med Oyavas bør ikke administreres eller blandes med glucoseopløsninger. Dette lægemiddel må ikke blandes med andre lægemidler end dem, der er anført under pkt. 6.6.

4.3 Kontraindikationer

- Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1.
- Overfølsomhed over for præparater fremstillet i ovarieceller (CHO) fra kinesisk hamster eller andre rekombinante eller humaniserede antistoffer.
- Graviditet (se pkt. 4.6).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Sporbarhed

For at forbedre sporbarheden af biologiske lægemidler skal det administrerede produkts navn og batchnummer tydeligt registreres

Gastrointestinale perforationer og fistler (se pkt. 4.8)

Patienter kan have en øget risiko for gastrointestinal perforation og galdeblæreperforation, når de behandles med bevacizumab. En intra-abdominal inflammatorisk proces kan være en risikofaktor for gastrointestinal perforation hos patienter med metastatisk karcinom i colon eller rectum, og der skal derfor iagttages forsigtighed, når disse patienter behandles. Hos patienter, som behandles med bevacizumab for persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer, er tidligere strålebehandling en risikofaktor for gastrointestinal perforation, og alle patienter, som fik gastrointestinal perforation, havde tidligere fået strålebehandling. Behandlingen skal seponeres permanent hos patienter, som udvikler gastrointestinal perforation.

Gastrointestinale-vaginale fistler i GOG-0240 studiet

Patienter, som behandles med bevacizumab for persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer, har en øget risiko for dannelse af fistler mellem vagina og alle dele af mave-tarmkanalen (gastrointestinale-vaginale fistler). Tidligere strålebehandling er en væsentlig risikofaktor for udvikling af gastrointestinale-vaginale fistler, og alle patienter, som fik gastrointestinale-vaginale fistler, havde tidligere fået strålebehandling. Recidiv af kræft indenfor strålefeltet af den tidligere strålebehandling er yderligere en risikofaktor for udvikling af gastrointestinale-vaginale fistler.

Ikke-gastrointestinale fistler (se pkt. 4.8)

Patienter kan have en øget risiko for udvikling af fistler, når de behandles med bevacizumab. Behandling med Oyavas skal seponeres permanent hos patienter med trakeo-øsofageale (TE) fistler eller med andre fistler af grad 4 [US National Cancer Institute – Common Terminology Criteria for Adverse Events (NCI-CTCAE) version 3]. Der er kun begrænset information om fortsat brug af bevacizumab hos patienter med andre fistler.

Seponering af Oyavas skal overvejes hos patienter med interne fistler, som ikke dannes i mave-tarmkanalen.

Sårhelingskomplikationer (se pkt. 4.8)

Bevacizumab kan påvirke sårhelingen negativt. Der har været rapporteret alvorlige sårhelingskomplikationer, herunder anastomotiske komplikationer, med dødelig udgang. Behandlingen bør tidligst påbegyndes 28 dage efter større operationer, eller efter såret er fuldstændig helet. Hos patienter, som udvikler problemer med sårheling under behandlingen, bør behandlingen seponeres, indtil såret er fuldstændig helet. Behandlingen bør midlertidigt stoppes før elektiv kirurgi.

Nekrotiserende fasciitis, inklusive tilfælde med dødelig udgang, er i sjældne tilfælde blevet rapporteret hos patienter behandlet med bevacizumab. Denne tilstand er som regel sekundær til sårhelingskomplikationer, gastrointestinal perforation eller fisteldannelse. Behandling med Oyavas bør seponeres hos patienter, der udvikler nekrotiserende fasciitis, og relevant behandling bør straks påbegyndes.

Hypertension (se pkt. 4.8)

Der er observeret øget forekomst af hypertension hos bevacizumab-behandlede patienter. Kliniske sikkerhedsdata tyder på, at hyppigheden af hypertension sandsynligvis er dosisafhængig. Allerede eksisterende hypertension skal være tilstrækkelig kontrolleret, inden Oyavasbehandling påbegyndes.

Der foreligger ingen information om effekten af bevacizumab hos patienter, der har ukontrolleret hypertension ved behandlingens påbegyndelse.

Det anbefales generelt at kontrollere blodtrykket under behandlingen.

I de fleste tilfælde kunne hypertensionen kontrolleres tilstrækkeligt ved anvendelse af standard antihypertensionsbehandling, der er tilpasset den individuelle situation og patient. Diuretika bør ikke anvendes til behandling af hypertension hos patienter, som får cisplatinbaseret kemoterapi. Oyavas skal seponeres permanent, hvis en klinisk signifikant hypertension ikke kan kontrolleres tilstrækkeligt med standard antihypertensionsbehandling, eller hvis patienten udvikler hypertensiv krise eller hypertensiv encefalopati.

Posteriort reversibelt encefalopatisyndrom (PRES) (se pkt. 4.8)

Der har været sjældne tilfælde af bevacizumab-behandlede patienter, som har udviklet tegn og symptomer, der stemmer overens med PRES, en sjælden neurologisk forstyrrelse, som kan optræde med blandt andre følgende tegn og symptomer: kramper, hovedpine, forandret mental status, synsforstyrrelser eller kortikal blindhed, med eller uden tilknyttet hypertension. PRES-diagnosen kræver bekræftelse ved en hjernescanning, fortrinsvist magnetisk resonans- (MR) scanning. Hos patienter, der udvikler PRES, anbefales behandling af specifikke symptomer samt kontrol af hypertensionen samtidig med, at Oyavas seponeres. Sikkerheden ved at genoptage behandlingen med bevacizumab hos patienter, der tidligere har udviklet PRES, er ikke kendt.

Proteinuri (se pkt. 4.8)

Patienter, som tidligere har haft hypertension, kan have øget risiko for at udvikle proteinuri, når de behandles med bevacizumab. Der er evidens for, at alle grader af proteinuri (NCI-CTCAE v.3) kan være relateret til dosis. Det anbefales at teste for proteinuri med en urinstix før og under behandlingen. Grad 4 proteinuri (nefrotisk syndrom) blev set hos op til 1,4 % af de patienter, som blev behandlet med bevacizumab. Behandlingen skal seponeres permanent hos patienter, som udvikler nefrotisk syndrom (NCI-CTCAE v.3).

Arteriel tromboemboli (se pkt. 4.8)

I kliniske studier var forekomsten af arterielle tromboemboliske bivirkninger, inklusive cerebrovaskulære tilfælde (CVA'er), transitoriske iskæmiske anfald (TIA'er) og myokardieinfarkter, højere hos patienter, som fik bevacizumab i kombination med kemoterapi sammenlignet med patienter, som fik kemoterapi alene.

Patienter, som behandles med bevacizumab samt kemoterapi, og som har en anamnese med arteriel tromboemboli eller diabetes eller er over 65 år, har en øget risiko for at udvikle arterielle tromboemboliske bivirkninger under behandlingen. Der skal iagttages forsigtighed, når disse patienter behandles med Oyavas.

Behandlingen skal seponeres permanent hos patienter, som udvikler arterielle tromboemboliske bivirkninger.

Venøs tromboemboli (se pkt. 4.8)

Patienter i bevacizumabbehandling kan have risiko for at udvikle venøse tromboemboliske bivirkninger, herunder lungeemboli.

Patienter, som behandles med bevacizumab for persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer i kombination med paclitaxel og cisplatin, kan have en øget risiko for venøse tromboemboliske hændelser.

Oyavas skal seponeres hos patienter med livstruende (grad 4) tromboemboliske bivirkninger, herunder lungeemboli (NCI-CTCAE v.3). Patienter med tromboemboliske bivirkninger \leq grad 3 (NCI-CTCAE v.3) skal monitoreres nøje.

Blødninger

Patienter, som behandles med bevacizumab, har en øget risiko for at udvikle blødning, særligt tumorassocieret blødning. Oyavas bør seponeres permanent hos patienter, som får blødninger af grad 3 eller 4 (NCI-CTCAE v.3) under behandlingen med bevacizumab (se pkt. 4.8).

Patienter med ubehandlede CNS-metastaser, verificeret ved billeddiagnostik eller tegn og symptomer, er rutinemæssigt blevet udeladt af kliniske studier med bevacizumab. Derfor er risikoen for CNS-blødning hos disse patienter ikke blevet evalueret prospektivt i randomiserede kliniske studier (se pkt. 4.8). Patienter skal overvåges for tegn og symptomer på CNS-blødning, og behandling med Oyavas skal seponeres i tilfælde af intrakranial blødning.

Der findes ingen informationer om sikkerhedsprofilen af bevacizumab hos patienter med kongenit hæmorrhagisk diatese, erhvervet koagulationsdefekt eller hos patienter, som får fuld dosis af antikoagulantia for behandling af tromboemboli, før behandlingen med bevacizumab påbegyndes, da sådanne patienter blev udeladt af de kliniske studier. Der skal derfor iagttages forsigtighed, før behandlingen påbegyndes hos disse patienter. Patienter, der udviklede venøs trombose under behandlingen, så dog ikke ud til at have en øget risiko for udvikling af blødning af grad 3 eller derover (NCI-CTCAE v. 3), når de blev behandlet med en fuld warfarin-dosis og bevacizumab samtidigt.

Pulmonal blødning/hæmoptyse

Patienter med ikke små-cellet lungekræft, som behandles med bevacizumab, kan have risiko for svære og i visse tilfælde dødelig pulmonal blødning/hæmoptyse. Patienter med nylig pulmonal blødning/hæmoptyse ($> 2,5$ ml rødt blod) bør ikke behandles med Oyavas.

Aneurismer og arterielle dissektioner

Brug af VEGF-hæmmere hos patienter med eller uden hypertension kan fremme dannelse af aneurismer og/eller arterielle dissektioner. Inden indledning af behandling med Oyavas bør denne risiko overvejes nøje for patienter med risikofaktorer såsom hypertension eller tidligere aneurisme.

Kongestiv hjerteinsufficiens (CHF) (se pkt. 4.8)

Bivirkninger, som er forenelige med CHF, er rapporteret i kliniske studier. Fundene spændte fra asymptomatisk fald i venstre ventrikels uddrivningsfraktion til symptomatisk CHF, der krævede behandling eller indlæggelse. Der bør udvises forsigtighed, når patienter med klinisk signifikant hjertesygdom, såsom hjertekarsygdom eller kongestiv hjerteinsufficiens, behandles med Oyavas.

De fleste patienter, som fik CHF, havde metastatisk brystkræft og var tidligere behandlet med antracykliner, havde fået strålebehandling af venstre brystvæg eller havde andre risikofaktorer for CHF.

Hos patienter i AVF3694g, som blev behandlet med antracykliner, og som ikke havde været behandlet med antracykliner tidligere, blev der ikke observeret øget hyppighed af CHF (alle grader) i gruppen, som blev behandlet med antracyklin + bevacizumab, sammenlignet med gruppen, som blev behandlet med antracykliner alene. CHF-bivirkninger af grad 3 eller højere var lidt hyppigere hos patienter i behandling med bevacizumab i kombination med kemoterapi end hos patienter, som blev behandlet med kemoterapi alene. Dette er i overensstemmelse med resultater i andre studier af metastatisk brystkræft hos patienter, som ikke fik samtidig behandling med antracykliner (NCI-CTCAE v.3) (se pkt. 4.8).

Neutropeni og infektioner (se pkt. 4.8)

Der er observeret en øget hyppighed af svær neutropeni, febril neutropeni eller infektion med eller uden svær neutropeni (herunder nogle dødsfald) hos patienter, som blev behandlet med visse myelotoksiske kemoterapiregimer plus bevacizumab i forhold til kemoterapi alene. Dette er hovedsageligt blevet observeret i kombination med platin- eller taxanbaserede terapier i behandlingen af NSCLC, mBC og i kombination med paclitaxel og topotecan i behandlingen af persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer.

Overfølsomhedsreaktioner (inklusive anafylaktisk shock)/infusionsreaktioner (se pkt. 4.8)

Der er risiko for, at patienterne udvikler infusions-/overfølsomhedsreaktioner (*inklusive anafylaktisk shock*). Omhyggelig monitorering af patienten anbefales under og efter administration af bevacizumab, som det forventes ved enhver infusion af et terapeutisk humaniseret monoklonalt antistof. Hvis der opstår en reaktion, skal infusionen ophøre og passende medicinsk behandling iværksættes. En systematisk præmedicinering anbefales ikke.

Osteonekrose af kæben (se pkt. 4.8)

Tilfælde af osteonekrose af kæben er blevet rapporteret hos kræftpatienter behandlet med bevacizumab. De fleste havde tidligere eller samtidigt fået behandling med intravenøse bisfosfonater, hvor osteonekrose af kæben er en kendt risiko. Der bør udvises forsigtighed, når Oyavas og intravenøse bisfosfonater administreres samtidigt eller sekventielt.

Invasive tandprocedurer er også en kendt risikofaktor. Tandundersøgelse og passende forebyggende tandbehandling bør overvejes, før behandling med Oyavas påbegyndes. Hvis muligt bør invasive tandprocedurer undgås hos patienter, som tidligere er blevet eller bliver behandlet med intravenøse bisfosfonater.

Intravitreal anvendelse

Oyavas er ikke formuleret til intravitreal anvendelse.

Øjne

Individuelle tilfælde og samling af tilfælde med alvorlige okulære bivirkninger er blevet rapporteret efter ikke-godkendt intravitreal anvendelse af bevacizumab fra hætteglas godkendt til intravenøs administration til kræftpatienter. Disse bivirkninger inkluderede infektiøs endophthalmitis, intraokulær inflammation såsom steril endophthalmitis, uveitis og vitritis, nethindeløsning, rift i pigmentepitelcellelaget i nethinden, forhøjet intraokulært tryk, intraokulær blødning såsom corpus vitreum blødning eller nethindeblødning og konjunktival blødning. Nogle af disse bivirkninger resulterede i varierende grader af synstab, herunder permanent blindhed.

Systemiske bivirkninger efter intravitreal anvendelse

Der er påvist nedsat koncentration af cirkulerende vaskulær endotelial vækstfaktor (VEGF) efter intravitreal anti-VEGF-behandling. Systemiske bivirkninger, herunder ikke-okulære blødninger og arterielle tromboemboliske bivirkninger, er blevet rapporteret efter intravitreal injektion af VEGF-hæmmere.

Ovariesvigt/fertilitet

Bevacizumab kan nedsætte fertiliteten hos kvinder (se pkt. 4.6 og 4.8). Fertilitetsbevarende strategier bør derfor drøftes med kvinder i den fertile alder, før behandling med bevacizumab påbegyndes.

Hjælpestoffer

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. hætteglas, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Effekt af antineoplastiske lægemidler på bevacizumabs farmakokinetik

Der er ikke observeret klinisk relevante interaktioner på bevacizumabs farmakokinetik af samtidigt administreret kemoterapi, baseret på resultaterne fra populationsfarmakokinetiske analyser. Der var hverken statistisk signifikante eller klinisk relevante forskelle på bevacizumabs clearance hos patienter, som fik bevacizumab monoterapi, i forhold til patienter, som fik bevacizumab i kombination med interferon alfa-2a, erlotinib eller kemoterapiregimer (IFL, 5-FU/LV, carboplatin/paclitaxel, capecitabin, doxorubicin eller cisplatin/gemcitabin).

Bevacizumabs effekt på farmakokinetikken af andre antineoplastiske lægemidler.

Der er ikke observeret klinisk relevante interaktioner af bevacizumab på farmakokinetikken af samtidig administreret interferon alfa 2a, erlotinib (og den aktive metabolit OSI-420) eller af følgende kemoterapeutika: irinotecan (og dens aktive metabolit SN38), capecitabin, oxaliplatin (bestemt ved måling af frit og totalt platin) og cisplatin. Der kan ikke drages konklusion vedrørende bevacizumabs påvirkning af gemcitabins farmakokinetik.

Kombination af bevacizumab og sunitinibmaleat

I to kliniske studier omhandlende metastatisk renalcellekarcinom blev mikroangiopatisk hæmolytisk anæmi (MAHA) rapporteret hos 7 ud af 19 patienter behandlet med bevacizumab (10 mg/kg hver 2. uge) og sunitinibmaleat (50 mg dagligt) i kombination.

MAHA er en hæmolytisk lidelse, som kan optræde med fragmentering af røde blodlegemer, anæmi og trombocytopeni. Nogle patienter kan derudover lide af hypertension (inklusive hypertensive kriser), forhøjet kreatinin og neurologiske symptomer. Alle symptomerne var reversible efter afbrydelse af behandling med bevacizumab og sunitinibmaleat (se *Hypertension, Proteinuria, PRES* i pkt. 4.4).

Kombination med platin- eller taxanbaserede terapier (se pkt. 4.4 og 4.8)

Øget hyppighed af svær neutropeni, febril neutropeni eller infektion med eller uden alvorlig neutropeni (herunder nogle dødsfald) er hovedsageligt blevet observeret hos patienter behandlet med platin- eller taxanbaserede terapier i behandlingen af NSCLC og mBC.

Strålebehandling

Sikkerhed og virkning af samtidigt administreret strålebehandling og bevacizumab er ikke fastlagt.

Epidermal Growth Factor Receptor (EGFR)-monoklonale antistoffer i kombination med kemoterapi, som indeholder bevacizumab

Der er ikke udført interaktionsstudier. EGFR-monoklonale antistoffer bør ikke anvendes til behandling af metastatisk kolorektalkræft i kombination med kemoterapi, som indeholder bevacizumab. Resultater fra de randomiserede fase III-studier, PACCE og CAIRO-2, hos patienter med metastatisk karcinom i colon eller rectum tyder på, at anvendelse af anti-EGFR monoklonale antistoffer, henholdsvis panitumumab og cetuximab, i kombination med bevacizumab og kemoterapi, er forbundet med nedsat progressionsfri overlevelse (PFS) og/eller samlet overlevelse (OS) samt øget toksicitet sammenlignet med bevacizumab og kemoterapi alene.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Kvinder i den fertile alder

Kvinder i den fertile alder skal anvende sikker kontraception under behandlingen (og i op til 6 måneder efter) behandlingen.

Graviditet

Der er ingen data fra kliniske studier om anvendelse af bevacizumab til gravide kvinder. Dyreforsøg har påvist reproduktionstoksicitet, herunder misdannelser (se pkt. 5.3). Det vides, at IgG passerer placentabarrieren, og bevacizumab forventes at hæmme angiogenesen hos fostret og er dermed under mistanke for at kunne forårsage alvorlige medfødte misdannelser ved indgivelse under graviditet. Efter markedsføring er der observeret tilfælde af anomaliteter hos fostre, hvor moderen er blevet behandlet med bevacizumab alene eller i kombination med kemoterapeutika med kendt embryotoksicitet (se pkt. 4.8). Oyavas bør ikke anvendes under graviditeten (se pkt. 4.3).

Amning

Det er ukendt, om bevacizumab udskilles i human mælk. Idet maternel IgG udskilles i mælk, og da bevacizumab kan skade barnets vækst og udvikling (se pkt. 5.3), skal kvinden stoppe med at amme under behandlingen og i mindst 6 måneder efter sidste dosis bevacizumab.

Fertilitet

Toksicitetsstudier på dyr med gentagne doser har vist, at bevacizumab kan have en ugunstig virkning på hunners fertilitet (se pkt. 5.3). I et fase III-studie med adjuverende behandling hos patienter med coloncancer har et substudie med præmenopausale kvinder vist en højere hyppighed af nye tilfælde af ovariesvigt i bevacizumab-gruppen sammenlignet med kontrolgruppen. Ovariefunktionen blev genoprettet hos størstedelen af patienterne efter seponering af bevacizumab. Langtidsvirkningerne af bevacizumabbehandling på fertiliteten er ukendt.

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Bevacizumab påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner. Alligevel er søvnighed og synkope blevet rapporteret ved anvendelse af bevacizumab (se tabel 1, pkt. 4.8). Hvis patienter oplever symptomer, som påvirker deres syn eller koncentration eller deres reaktionsevne, bør de frarådes at køre bil og betjene maskiner, indtil symptomerne aftager.

4.8 Bivirkninger

Resumé af sikkerhedsprofilen

Sikkerhedsprofilen for bevacizumab er baseret på data fra kliniske studier med over 5.700 patienter med forskellige maligne sygdomme, som primært blev behandlet med bevacizumab i kombination med kemoterapi.

De alvorligste bivirkninger var:

- Gastrointestinale perforationer (se pkt. 4.4).
- Blødninger, inklusive pulmonal blødning/hæmoptyse, som er mere almindelig hos patienter med ikke-småcellet lungekræft (se pkt. 4.4).
- Arteriel tromboemboli (se også pkt. 4.4).

De hyppigst observerede bivirkninger i alle kliniske studier hos patienter, som fik bevacizumab, var hypertension, træthed eller asteni, diarré og abdominalsmerter.

Analyser af de kliniske sikkerhedsdata tyder på, at forekomsten af hypertension og proteinuri efter behandling med bevacizumab sandsynligvis er dosisafhængig.

Bivirkninger i tabelform

Bivirkninger, som er opsummeret i dette punkt, er delt ind i følgende frekvenskategorier: Meget almindelig ($\geq 1/10$), almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$), ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$), sjældnen ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$), meget sjældnen ($< 1/10.000$), ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data).

Tabel 1 og 2 opsummerer de bivirkninger, som er associeret til brugen af bevacizumab i kombination med forskellige kemoterapiregimer til flere forskellige indikationer, i henhold til MedDRA-systemorganklasse.

Tabel 1 viser frekvensen af alle bivirkninger, hvor der er fastslået årsagssammenhæng med bevacizumab gennem:

- komparativ incidens, som er konstateret mellem behandlingsarme i kliniske studier (med mindst 10 % forskel i forhold til kontrolarmen for NCI-CTCAE grad 1-5 bivirkninger eller med mindst 2 % forskel i forhold til kontrolarmen for NCI-CTCAE grad 3-5 bivirkninger)
- sikkerhedsstudier efter markedsføringstilladelse
- spontane indberetninger.
- epidemiologiske studier/non-interventionsstudier eller observationsstudier
- eller ved evaluering af individuelle rapporter.

Tabel 2 viser frekvensen af alvorlige bivirkninger. Alvorlige bivirkninger defineres som bivirkninger med mindst 2 % forskel i forhold til kontrolarmen i kliniske studier for NCI-CTCAE grad 3-5 bivirkninger. Tabel 2 inkluderer også bivirkninger, som indehaveren af markedsføringstilladelsen har vurderet som klinisk signifikante eller alvorlige.

Bivirkninger efter markedsføring er inkluderet i både tabel 1 og 2, hvis relevant. Detaljeret information om disse bivirkninger efter markedsføring er givet i tabel 3.

I tabellerne er bivirkningerne anført under den relevante frekvenskategori i henhold til den højeste frekvens, som observeredes ved nogen indikation.

Inden for hver frekvensgruppe er bivirkningerne anført med de alvorligste først.

Nogle af bivirkningerne er almindelige bivirkninger ved behandling med kemoterapi, men bevacizumab kan forværre disse bivirkninger, når det gives i kombination med kemoterapimidler. Eksempler omfatter palmarplantar erythrodysesthesisyndrom med pegyleret liposomal doxorubicin eller capecitabin, perifer sensorisk neuropati med paclitaxel eller oxaliplatin, negleproblemer og alopeci med paclitaxel og paronykie med erlotinib.

Tabel 1. Bivirkninger opstillet efter frekvenser

System-organklasse	Meget almindelig	Almindelig	Ikke almindelig	Sjældnen	Meget sjældnen	Hyppeghed ikke kendt
Infektioner og parasitære sygdomme		Sepsis Absces ^{b,d} , Cellulitis, Infektion, Urinvejsinfektion		Nekrotiserende fasciitis ^a		
Blod og lymfesystem	Febril neutropeni, Leukopeni, Neutropeni ^b , Trombocytopeni	Anæmi, Lymfopeni				
Immunsystemet		Overfølsomhed, Infusionsreaktioner ^{a,b,d}		Anafylaktisk shock		

System- organklasse	Meget almindelig	Almindelig	Ikke almindelig	Sjælden	Meget sjælden	Hyppeghed ikke kendt
Metabolisme og ernæring	Anoreksi, Hypomagnesiæmi, Hyponatriæmi	Dehydrering				
Nervesystemet	Perifer sensorisk neuropati ^b , Dysartri, Hovedpine, Dysgeusi	Cerebrovaskulær hændelse, Synkope, Søvnighed		Posteriort reversibelt encefalopati syndrom ^{a,b,d}	Hyper-tensiv encefalopati ^a	
Øjne	Øjengener, Tåreflåd					
Hjerte		Kongestiv hjerteinsufficiens ^{b,d} , Supraventrikulær takykardi				
Vaskulære sygdomme	Hypertension ^{b,d} , Tromboemboli (venøs) ^{b,d}	Tromboemboli (arteriel) ^{b,d} , Blødning ^{b,d} , Dyb venetrombose				Renal trombotisk mikroangiopati ^{a,b} , Aneurismer og arterielle dissektioner
Luftveje, thorax og mediastinum	Dyspnø, Rinitis, Epistaxis, Hoste	Pulmonal blødning/ Hæmoptyse ^{b,d} , Lungeemboli, Hypoksi, Dysfonia ^a				Pulmonal hypertension ^a , Nasal septum-perforation ^a
Mave-tarmkanalen	Rektalblødning, Stomatitis, Obstipation, Diarré, Kvalme, Opkastning, Abdominalsmerter	Gastrointestinal perforation ^{b,d} , Intestinal perforation, Ileus, Intestinal obstruktion, Rektovaginale fistler ^{d,e} , Gastrointestinale forstyrrelser, Proktalgi				Gastrointestinalt ulcus ^a
Lever og galdeveje						Galdeblæreperforation ^{a,b}
Hud og subkutane væv	Sårhelingskomplikationer ^{b,d} , Eksfoliativ dermatitis, Tør hud, Misfarvet hud	Palmo-plantar erytrodysestesi-syndrom				
Knogler, led, muskler og bindevæv	Artralgi, Myalgi	Fistler ^{b,d} , Muskelsvaghed, Rygsmerter				Osteonekrose af kæben ^{a,b} , Ikke-mandibulær osteonekrose ^{a,f}
Nyrer og urinveje	Proteinuri ^{b,d}					
Det reproduktive system og mammae	Ovariesvigt ^{b,c,d}	Bækkensmerter				
Medfødte, familiære og genetiske sygdomme						Føtale anormaliteter ^{a,b}
Almene symptomer og reaktioner på administration	Asteni, Træthed, Pyreksi, Smerter, Slimhindeinflammation	Letargi				
Undersøgelser	Vægttab					

Hvis bivirkningerne i kliniske studier er registreret som både bivirkning af alle grader og bivirkning af grad 3-5, er den højeste frekvens, som er observeret hos patienter, rapporteret. Data er ikke justeret for forskelle i tidspunktet i behandlingsforløbet.

^aFor yderligere information henvises til Tabel 3 "Bivirkninger rapporteret efter markedsføring".

^bTermerne repræsenterer grupperede bivirkninger, der beskriver et medicinsk koncept frem for en enkelttilstand eller den foretrukne term i MedDRA (Medical Dictionary for Regulatory Activities). Denne gruppe medicinske termer kan involvere samme underliggende patofysiologi (f.eks. arterielle tromboemboliske bivirkninger inklusive cerebrovaskulære tilfælde, myokardieinfarkt, transitorisk iskæmisk anfald og andre arterielle tromboemboliske bivirkninger).

^cBaseret på et substudie fra NSABP C-08 med 295 patienter.

^dFor yderligere information henvises til nedenstående afsnit "Yderligere information om visse alvorlige bivirkninger".

^eRektovaginale fistler er de hyppigste fistler i kategorien gastrointestinale-vaginale fistler.

^fKun observeret i den pædiatriske population.

Tabel 2. Alvorlige bivirkninger opstillet efter frekvens

System- organklasse	Meget almindelig	Almindelig	Ikke almindeli g	Sjælden	Meget sjælde n	Hypppighed ikke kendt
Infektioner og parasitære sygdomme		Sepsis, Cellulitis, Absces ^{a,b} , Infektion, Urinvejsinfektion				Nekrotiserende fasciitis ^c
Blod og lymfesystem	Febril neutropeni, Leukopeni, Neutropeni ^a , Trombocytopeni	Anæmi, Lymfopeni				
Immunsystemet		Overfølsomhed Infusions-reaktioner a,b,c		Anafylaktisk shock		
Metabolisme og ernæring		Dehydrering, Hyponatriæmi				
Nervesystemet	Perifer sensorisk neuropati ^a	Cerebrovaskulære tilfælde, Synkope, Søvnighed, Hovedpine				Posteriort reversibelt encefalopati syndrom ^{a,b,c} , Hypertensiv encefalopati ^c
Hjerte		Kongestiv hjerteinsufficiens ^{a,b} , Supraventrikulær takykardi				
Vaskulære sygdomme	Hypertension ^{a,b}	Tromboemboli (arteriel) ^{a,b} , Blødning ^{a,b} , Tromboemboli (venøs) ^{a,b} , Dyb venetrombose				Renal trombotisk mikro-angiopati ^{b,c} , Aneurismer og arterielle dissektioner
Luftveje, thorax og mediastinum		Pulmonal blødning/hæmoptyse ^{a,b} , Lungeemboli, Epistaxis, Dyspnø, Hypoksi				Pulmonal hypertension ^c , Nasal septum-perforation ^c
Mave-tarmkanalen	Diarré, Kvalme, Opkastning, Abdominalsmert er	Intestinal perforation, Ileus, Intestinal obstruktion, Rekto-vaginale fistler ^{c,d} , Gastrointestinale forstyrrelser, Stomatitis, Proktalgi				Gastrointestinal perforation ^{a,b} , Gastrointestinalt ulcus ^c , Rektalblødning
Lever og galdeveje						Galdeblæreperforation ^{b,c}
Hud og subkutane væv		Sårhelingskomplikationer ^{a,b} , Palmar-plantar erytrodysestesisyndrom				
Knogler, led, muskler og bindevæv		Fistler ^{a,b} , Myalgi, Artralgi, Muskelsvaghed, Rygsmerter				Osteonekrose af kæben ^{b,c}
Nyrer og urinveje		Proteinuri ^{a,b}				
Det reproduktive system og mammae		Bækkensmerter				Ovariesvigt ^{a,b}
Medfødte, familiære og genetiske sygdomme						Føtale anomaliteter ^{a,c}
Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet	Asteni Træthed	Smerter, Letargi, Slimhindeinflammation				

Tabel 2 viser frekvensen af alvorlige bivirkninger. Alvorlige bivirkninger defineres som bivirkninger med mindst 2 % forskel i forhold til kontrolarmen i kliniske studier for NCI-CTCAE grad 3-5 bivirkninger. Tabel 2 inkluderer også bivirkninger, som indehaveren af markedsføringstilladelsen har vurderet som klinisk signifikante eller alvorlige. Disse klinisk signifikante bivirkninger blev rapporteret i kliniske studier, men grad 3-5 bivirkningerne opfyldte ikke grænsen på mindst 2 % forskel i forhold til kontrolarmen. Tabel 2 indeholder også klinisk signifikante bivirkninger, som kun blev set efter markedsføring, og derfor kendes hverken frekvensen eller NCI-CTCAE-graden. Disse klinisk signifikante bivirkninger er derfor inkluderet i tabel 2 under kolonnen "Hyppighed ikke kendt".

^aTermerne repræsenterer grupperede bivirkninger, der beskriver et medicinsk koncept frem for en enkelttilstand eller foretrukken MedDRA- (Medical Dictionary for Regulatory Activities) term. Denne gruppe medicinske termer kan involvere samme underliggende patofysiologi (f.eks. arterielle tromboemboliske bivirkninger inklusive cerebrovaskulære tilfælde, myokardieinfarkt, transitorisk iskæmisk anfald og andre arterielle tromboemboliske bivirkninger).

^bFor yderligere information henvises til nedenstående afsnit "Beskrivelse af udvalgte alvorlige bivirkninger".

^cFor yderligere information se tabel 3 "Bivirkninger rapporteret efter markedsføring".

^dRektovaginale fistler er de hyppigste fistler i kategorien gastrointestinale-vaginale fistler.

Beskrivelse af udvalgte alvorlige bivirkninger

Gastrointestinale perforationer og fistler (se pkt. 4.4)

Bevacizumab er blevet forbundet med alvorlige tilfælde af gastrointestinal perforation.

Gastrointestinal perforation er blevet rapporteret i kliniske studier med en hyppighed på mindre end 1 % hos patienter ikke-småcellet lungekræft, op til 1,3 % hos patienter med metastatisk brystkræft, op til 2,0 % hos patienter med metastatisk renalcellecarcinom eller hos patienter med ovariecancer og op til 2,7 % (herunder gastrointestinale fistler og abscesser) hos patienter med metastatisk kolorektalkræft. Fra et klinisk studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (studie GOG-0240) blev gastrointestinale perforationer (alle grader) rapporteret hos 3,2 % af patienterne, og alle havde tidligere fået stråling af bækkenet.

Forekomsten af disse bivirkninger varierede i type og sværhedsgrad fra fri luft set på et almindeligt røntgenbillede af abdomen, og som normaliseredes uden behandling til perforation af colon med abdominal absces og dødeligt udfald. I nogle af disse tilfælde var intraabdominal inflammation allerede erkendt, enten fra mavesår, tumornekrose, divertikulitis eller kemoterapiassocieret colitis.

Der blev rapporteret dødelig udgang i ca. en tredjedel af de alvorlige tilfælde af gastrointestinal perforation, hvilket svarer til 0,2-1 % af alle bevacizumab-behandlede patienter.

I kliniske studier med bevacizumab er gastrointestinale fistler (alle grader) blevet rapporteret hos op til 2 % af patienterne med metastatisk kolorektalkræft og ovariecancer, men blev også rapporteret mindre hyppigt hos patienter med andre cancertyper.

Gastrointestinale-vaginale fistler i GOG-0240 studiet

I et studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer var forekomsten af gastrointestinale-vaginale fistler 8,3 % hos bevacizumab-behandlede patienter og 0,9 % i kontrolgruppen. Alle havde tidligere fået strålebehandling af bækkenet. Forekomsten af gastrointestinale-vaginale fistler hos patienter, som var behandlet med bevacizumab + kemoterapi, var højere hos patienter med recidiv indenfor strålefeltet af tidligere strålebehandling (16,7 %) sammenlignet med patienter, som ikke tidligere havde fået strålebehandling og/eller patienter med ingen recidiv indenfor strålefeltet af tidligere strålebehandling (3,6 %). Den tilsvarende forekomst hos kontrolgruppen, som blev behandlet med kemoterapi alene, var henholdsvis 1,1 % og 0,8 %. Patienter, som får gastrointestinale-vaginale fistler, kan også have tarmobstruktion, som kræver kirurgisk indgreb såvel som stomi.

Ikke gastrointestinale fistler (se pkt. 4.4)

Brugen af bevacizumab er blevet forbundet med alvorlige tilfælde af fistler, herunder også letale tilfælde.

I et klinisk studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (GOG-240) blev det rapporteret, at 1,8 % af de bevacizumab-behandlede patienter og 1,4 % af patienterne i kontrolgruppen havde haft ikke-gastrointestinale vaginale, vesikale eller gynækologiske fistler.

Ikke almindelige ($\geq 0,1$ % til < 1 %) rapporter om fistler, der involverer andre dele af kroppen end mave- tarm-kanalen (f.eks. bronkopleurale og biliære fistler), blev observeret for forskellige indikationer. Fistler er også rapporteret efter markedsføring.

Bivirkningerne blev rapporteret ved forskellige tidspunkter i behandlingen fra en uge til mere end et år efter behandlingsstart med bevacizumab. De fleste bivirkninger optrådte inden for de første 6 måneder af behandlingen.

Sårheling (se pkt. 4.4)

Da bevacizumab kan påvirke sårheling negativt, blev patienter som havde fået foretaget større operationer indenfor de sidste 28 dage, ekskluderet fra deltagelse i kliniske studier i fase III.

I kliniske studier af metastatisk karcinom i colon eller rectum var der ingen forøget risiko for postoperativ blødning eller sårhelingskomplikationer hos patienter, der fik foretaget større kirurgiske indgreb mellem 28 og 60 dage, før behandling med bevacizumab påbegyndes. Der blev observeret en forøget hyppighed af postoperativ blødning eller sårhelingskomplikationer ved større kirurgiske indgreb i op til 60 dage efter indgrebet, hvis patienten var i behandling med bevacizumab på tidspunktet for operationen. Hyppigheden varierede mellem 10 % (4/40) og 20 % (3/15).

Der har været rapporteret alvorlige sårhelingskomplikationer, herunder anastomotiske komplikationer, hvoraf nogle havde dødelig udgang.

I kliniske studier omhandlende lokalt recidiverende eller metastatisk brystkræft blev der observeret sårhelingskomplikationer af grad 3-5 hos op til 1,1 % af patienterne, som fik bevacizumab, sammenlignet med op til 0,9 % af patienterne i kontrolarmene (NCI-CTCAE v.3).

I kliniske studier af ovariecancer blev der observeret sårhelingskomplikationer af grad 3-5 hos op til 1,8 % af patienterne i bevacizumab-armen i forhold til 0,1 % i kontrolarmen (NCI-CTCAE v.3).

Hypertension (se pkt. 4.4)

I kliniske studier, med undtagelse af studie JO25567, var den totale hyppighed af hypertension (alle grader) på op til 42,1 % i bevacizumab-armene sammenlignet med en hyppighed på op til 14 % i kontrolarmene. Den totale hyppighed af NCI-CTC 3 og 4 hypertension var mellem 0,4 % og 17,9 % hos patienter som fik bevacizumab. Grad 4 hypertension (hypertensiv krise) forekom hos op til 1,0 % af patienterne, som fik bevacizumab og kemoterapi, sammenlignet med op til 0,2 % af patienterne, som fik kemoterapi alene.

I studie JO25567 blev hypertension af alle grader observeret hos 77,3 % af patienterne, som fik bevacizumab i kombination med erlotinib som 1.-linjebehandling af ikke-planocellulær NSCLC med EGFR-aktiverende mutationer, sammenlignet med 14,3 % af patienterne, som blev behandlet med erlotinib alene. Hypertension af grad 3 forekom hos 60,0 % af patienterne, som fik bevacizumab i kombination med erlotinib, sammenlignet med 11,7 % hos patienterne, som blev behandlet med erlotinib alene. Der var ingen tilfælde af hypertension af grad 4 eller 5.

Hypertension blev generelt adækvat behandlet med orale antihypertensiva som f.eks. ACE-hæmmere, diuretika og calciumantagonister. Hypertension resulterede sjældent i afbrydelse af bevacizumab-behandlingen eller hospitalsindlæggelse.

Meget sjældne tilfælde af hypertensiv encefalopati er rapporteret, enkelte var dødelige.

Risikoen for bevacizumab-associeret hypertension korrelerede ikke med patienternes baseline-karakteristika, med den underliggende sygdom eller med anden samtidig behandling.

Posterioert reversibelt encefalopati-syndrom (PRES) (se pkt. 4.4)

Der har været sjældne rapporter om symptomer, der stemmer overens med PRES, en sjælden neurologisk forstyrrelse, hos bevacizumab-behandlede patienter. Symptomerne kan inkludere kramper, hovedpine, forandret mental status, synsforstyrrelser eller kortikal blindhed, med eller uden tilknyttet hypertension. Det kliniske billede af PRES er ofte uspecifikt, og diagnosticeringen kræver derfor en bekræftelse ved en hjernescanning, helst magnetisk resonans- (MR) scanning.

For patienter, der udvikler PRES, anbefales tidlig opdagelse af symptomerne sammen med hurtig behandling af specifikke symptomer, herunder kontrol af hypertension (hvis der er tilknyttet en svær ukontrolleret hypertension) samtidig med, at bevacizumabbehandlingen afbrydes. Symptomerne forsvinder normalt eller bedres i løbet af et par dage efter behandlingsafbrydelse, selvom nogle patienter har oplevet neurologiske sequælae. Sikkerheden ved at genoptage behandlingen med bevacizumab hos patienter, der tidligere har udviklet PRES, er ikke kendt.

I kliniske studier er der rapporteret 8 tilfælde af PRES. To af de otte tilfælde var ikke radiologisk bekræftet med MR-scanning.

Proteinuri (se pkt. 4.4)

Proteinuri er i kliniske studier blevet rapporteret hos mellem 0,7 % og 54,7 % af patienterne, som fik bevacizumab.

Proteinurien varierede i sværhedsgrad fra klinisk symptomfri, forbigående, spor af protein i urinen til nefrotisk syndrom, dog med størstedelen som grad 1 proteinuri (NCI-CTCAE v.3). Der blev rapporteret grad 3 proteinuri hos op til 10,9 % af de behandlede patienter. Grad 4 proteinuri (nefrotisk syndrom) blev set hos op til 1,4 % af de behandlede patienter. Det anbefales at teste for proteinuri, før behandling med Oyavas påbegyndes. I de fleste kliniske forsøg førte urinproteinniveauer på ≥ 2 g/24 timer til tilbageholdelse af bevacizumab indtil bedring til < 2 g/24 timer.

Blødning (se pkt. 4.4)

I kliniske studier inden for alle indikationer spændte hyppigheden af NCI-CTCAE v.3 grad 3-5 blødning fra 0,4 % til 6,9 % hos bevacizumab-behandlede patienter vs. 4,5 % hos de patienter, der fik kemoterapi alene.

I et klinisk studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (studie GOG-0240) blev blødninger af grad 3-5 rapporteret hos op til 8,3 % af patienterne, som blev behandlet med bevacizumab i kombination med paclitaxel og topotecan, sammenlignet med hos op til 4,6 % af patienterne, som blev behandlet med paclitaxel og topotecan.

De blødninger, som blev observeret i de kliniske studier, var fortrinsvis tumorassocierede blødninger (se nedenfor) og mindre slimhindeblødninger (f.eks. epistaxis).

Tumorassocieret blødning (se pkt. 4.4)

Alvorlig eller massiv pulmonal blødning/hæmoptyse er observeret fortrinsvis i studier med patienter med ikke-småcellet lungekræft (NSCLC). Mulige risikofaktorer inkluderer planocellulær histologi,

behandling med antireumatiske/antiinflammatoriske lægemidler, behandling med antikoagulantia, tidligere strålebehandling, bevacizumab-behandling, aterosklerose i anamnesen, central placering af tumor og kavernedannelse i tumorer før eller under behandling. De eneste faktorer, som viste statistisk signifikant sammenhæng med blødning, var bevacizumab-behandling og planocellulær histologi. Patienter med NSCLC med kendt planocellulær histologi eller blandet celletype med dominerende planocellulær histologi blev ekskluderet fra de efterfølgende fase III-studier, mens patienter med ukendt tumorhistologi blev inkluderet.

Hos de patienter med NSCLC, der ikke har dominerende planocellulær histologi, der blev behandlet med bevacizumab og kemoterapi, blev der set bivirkninger af alle grader med frekvenser på op til 9,3 % sammenlignet med op til 5 % hos de patienter, der kun blev behandlet med kemoterapi. Hos de patienter, der blev behandlet med bevacizumab og kemoterapi, blev grad 3-5 bivirkninger set hos op til 2,3 %. Dette skal ses i sammenligning med < 1 % af de patienter, der kun fik kemoterapi (NCI-CTCAE v.3). Alvorlig eller massiv pulmonal blødning/hæmoptyse kan opstå pludseligt, og op mod to tredjedele af de alvorlige pulmonale blødninger havde dødelig udgang.

Gastrointestinale blødninger, inklusive rektale blødninger og melæna, er blevet rapporteret hos patienter med kolorektalkræft. Disse blødninger er blevet vurderet som tumorassocierede blødninger.

I sjældne tilfælde blev der også set tumorassocieret blødning ved andre tumortyper og lokaliteter, inklusive tilfælde af blødning i centralnervesystemet (CNS) hos patienter med CNS-metastaser (se pkt. 4.4).

Forekomsten af CNS-blødning hos patienter med ubehandlede CNS-metastaser, som fik bevacizumab, er ikke blevet prospektivt undersøgt i randomiserede kliniske studier. I en retrospektiv, eksplorativ analyse af data fra 13 afsluttede, randomiserede studier hos patienter med forskellige tumortyper udviklede 3 ud af 91 patienter (3,3 %) med hjernemetastaser CNS-blødning (grad 4 hos alle), når de blev behandlet med bevacizumab, sammenlignet med 1 tilfælde (grad 5) ud af 96 patienter (1 %), som ikke fik bevacizumab. I to efterfølgende studier hos patienter med behandlede hjernemetastaser (som inkluderede omkring 800 patienter) blev der ved sikkerheds-interimanalysen rapporteret om grad 2 CNS-blødning hos én patient ud af 83 patienter (1,2 %) behandlet med bevacizumab (NCI-CTCAE v.3).

På tværs af alle kliniske studier er der set slimhindeblødninger hos op til 50 % af patienterne, som blev behandlet med bevacizumab. Det drejede sig for det meste om NCI-CTCAE v.3 grad 1 næseblod, som varede mindre end 5 minutter og ophørte uden behandling, og som ikke krævede ændringer i bevacizumab-behandlingen. Kliniske sikkerhedsdata antyder, at forekomsten af mindre mukokutane blødninger (f.eks. epistaxis) kan være dosisafhængig.

Mindre slimhindeblødninger lokaliseret andre steder, som f.eks. gingival eller vaginal blødning, har også været rapporteret som mindre almindelige bivirkninger.

Tromboemboli (se pkt. 4.4)

Arteriel tromboemboli

En forøget forekomst af arterielle tromboemboliske bivirkninger blev observeret hos patienter, som blev behandlet med bevacizumab, uanset indikation. Disse bivirkninger inkluderer cerebrovaskulære bivirkninger, myokardieinfarkt, transitorisk iskæmisk anfald og andre arterielle tromboemboliske bivirkninger.

I kliniske studier var den samlede forekomst af arterielle tromboemboliske bivirkninger op til 3,8 % i bevacizumab-armen sammenlignet med op til 2,1 % i kontrolgruppen, som fik kemoterapi alene. Dødelig udgang blev rapporteret hos 0,8 % af patienterne, som fik bevacizumab, sammenlignet med 0,5 % hos patienter, som fik kemoterapi alene. Cerebrovaskulære tilfælde (inklusive transitorisk iskæmisk anfald) blev rapporteret hos op til 2,7 % af patienterne, som fik bevacizumab i kombination med kemoterapi, sammenlignet med op til 0,5 % af patienterne, som fik kemoterapi alene.

Myokardieinfarkt blev rapporteret hos op til 1,4 % af patienterne, som fik bevacizumab i kombination med kemoterapi, sammenlignet med op til 0,7 % af patienterne, som fik kemoterapi alene.

I et klinisk studie AVF2192g, som undersøgte bevacizumab i kombination med 5-fluoruracil/folininsyre, blev der inkluderet patienter med metastatisk kolorektalkræft, som ikke var kandidater til behandling med irinotecan. I dette studie blev der observeret arterielle tromboemboliske bivirkninger hos 11 % (11/100) af patienterne i forhold til 5,8 % (6/104) i kemoterapikontrolgruppen.

Venøs tromboemboli

Hyppigheden af venøse tromboemboliske bivirkninger i kliniske studier var den samme for patienter, som fik bevacizumab i kombination med kemoterapi, sammenlignet med dem, som fik kemoterapi alene. Venøse tromboemboliske bivirkninger omfatter dyb venetrombose, lungeemboli og tromboflebitis.

I kliniske studier, uanset indikation, var hyppigheden af venøse tromboemboliske bivirkninger 2,8-17,3 % hos de bevacizumab-behandlede patienter i forhold til 3,2-15,6 % i kontrolgrupperne.

Venøse tromboemboliske bivirkninger af grad 3-5 (NCI-CTCAE v.3) sås hos op mod 7,8 % af patienter, behandlet med kemoterapi plus bevacizumab i forhold til op mod 4,9 % af patienter, som fik kemoterapi alene (uanset indikation, eksklusive persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer).

I et klinisk studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (studie GOG-0240) blev venøs tromboemboli af grad 3-5 rapporteret hos op til 15,6 % af patienterne, som blev behandlet med bevacizumab i kombination med paclitaxel og cisplatin, sammenlignet med hos op til 7,0 % af patienterne, som blev behandlet med paclitaxel og cisplatin.

Patienter, som tidligere har oplevet en venøs tromboembolisk bivirkning, kan have en højere risiko for fornyet hændelse, hvis de får bevacizumab i kombination med kemoterapi, end hvis de får kemoterapi alene.

Kongestiv hjerteinsufficiens (CHF)

I kliniske studier med bevacizumab blev kongestiv hjerteinsufficiens (CHF) observeret ved alle de kræftindikationer, som er undersøgt indtil videre, men forekom primært hos patienter med metastatisk brystkræft. I fire fase III-studier (AVF2119g, E2100, BO17708 og AVF3694g) hos patienter med metastatisk brystkræft blev der observeret CHF af grad 3 (NCI-CTCAE v. 3) eller højere hos op til 3,5 % af de patienter, som blev behandlet med bevacizumab i kombination med kemoterapi, sammenlignet med hos op til 0,9 % i kontrolarmene. Hos patienter i studie AVF3694g, som fik antracykliner samtidig med bevacizumab, svarede hyppigheden af CHF af grad 3 eller højere i de respektive bevacizumab- og kontrolarme til de hyppigheder, som er set i andre studier af metastatisk brystkræft: 2,9 % i antracyklin + bevacizumab-armen og 0 % i antracyklin + placebo-armen. I studie AVF3694g var hyppigheden af alle grader af CHF i antracyklin + bevacizumab-armen (6,2 %) endvidere sammenlignelig med hyppigheden i antracyklin + placebo-armen (6,0 %).

De fleste patienter, som udviklede CHF under studier af metastatisk brystkræft, udviste symptombedring og/eller forbedring af venstre ventrikels funktion efter passende medicinsk behandling.

I de fleste af de kliniske studier med bevacizumab blev patienter med præ-eksisterende CHF af NYHA (New York Heart Association) klasse II-IV ekskluderet. Derfor findes der ingen data for risikoen for CHF i denne population.

Tidligere eksponering for antracykliner og/eller strålebehandling af brystvæggen kan være mulige risikofaktorer for udvikling af CHF.

I et klinisk studie er der blevet set en øget hyppighed af CHF hos patienter med diffust storcellet B-celle lymfom, der fik bevacizumab sammen med en kumulativ doxorubicindosis, som var højere end 300 mg/m². Dette kliniske fase III-studie sammenlignede rituximab/cyclophosphamid/doxorubicin/vincristin/prednison (R-CHOP) plus bevacizumab med R-CHOP uden bevacizumab. Hyppigheden af CHF var højere end det, som tidligere er observeret for doxorubicinbehandling, i begge arme, og hyppigheden var højst i R-CHOP plus bevacizumab-armen. Disse resultater antyder, at tæt observation med passende kardielle vurderinger bør overvejes for patienter, som er eksponeret for kumulative doxorubicindoser højere end 300 mg/m², når det kombineres med bevacizumab.

Overfølsomhedsreaktioner (inklusive anafylaktisk shock)/infusionsreaktioner (se pkt. 4.4 og Erfaring efter markedsføring nedenfor)

I nogle kliniske studier har anafylaktiske og anafylaktoide reaktioner været rapporteret oftere hos patienter, som blev behandlet med bevacizumab i kombination med kemoterapi end med kemoterapi alene. I nogle kliniske studier med bevacizumab er forekomsten af disse reaktioner almindelig (op til 5 % af bevacizumab-behandlede patienter).

Infektioner

I et klinisk studie hos patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixcancer (studie GOG-0240) blev infektioner af grad 3-5 rapporteret hos op til 24 % af patienterne, behandlet med bevacizumab i kombination med paclitaxel og topotecan, sammenlignet med hos op til 13 % af patienterne, behandlet med paclitaxel og topotecan.

Ovariesvigt/fertilitet (se pkt. 4.4 og 4.6)

I NSABP C-08, et fase III-studie af bevacizumab som adjuverende behandling hos patienter med coloncancer, er hyppigheden af nye tilfælde af ovariesvigt, defineret som amenoré af 3 måneders varighed eller mere, FSH-koncentration ≥ 30 mIE/ml og en negativ serum- β -HCG-graviditetstest, blevet vurderet hos 295 præmenopausale kvinder. Nye tilfælde af ovariesvigt blev rapporteret hos 2,6 % af patienterne i mFOLFOX-6-gruppen sammenlignet med 39 % i mFOLFOX-6 plus bevacizumab-gruppen. Ovariefunktionen blev genoprettet hos 86,2 % af disse evaluerbare kvinder efter seponering af bevacizumab. Langtidsvirkningerne af bevacizumabbehandling på fertiliteten er ukendt.

Unormale laboratorieprøver

Nedsat neutrofiltal, nedsat leukocytaltal og tilstedeværelse af proteiner i urinen kan være relateret til behandling med bevacizumab.

På tværs af kliniske forsøg forekom følgende unormale laboratorieprøver af grad 3 og 4 (NCI-CTCAE v.3) hos patienter behandlet med bevacizumab med en forskel på mindst 2 % sammenlignet med de tilsvarende kontrolgrupper: hyperglykæmi, reduceret hæmoglobin, hypokalæmi, hyponatræmi, reduceret antal hvide blodlegemer, forhøjet international normaliseret ratio (INR).

Kliniske studier har vist, at brugen af bevacizumab er forbundet med midlertidige stigninger i serumkreatinin (i intervallet 1,5-1,9 gange baseline-niveau), både med og uden proteinuri. Den observerede stigning i serumkreatinin var ikke forbundet med højere forekomst af kliniske manifestationer af nedsat nyrefunktion hos patienter, som var behandlet med bevacizumab.

Andre særlige populationer

Eldre patienter

Randomiserede, kliniske studier viste, at alder > 65 år var associeret med øget risiko for udvikling af arterielle tromboemboliske bivirkninger, inklusive cerebrovaskulære tilfælde (CVA'er), transitoriske

iskæmiske anfald (TIA'er) og myokardieinfarkt (MI'er). Andre bivirkninger ved behandling med bevacizumab, der blev set med en højere frekvens hos patienter over 65 år sammenlignet med patienter ≤ 65 år, var grad 3-4 leukopeni og trombocytopeni (NCI-CTCAE v.3) samt neutropeni af alle grader, diarré, kvalme, hovedpine og træthed (se pkt. 4.4 og 4.8 under *Tromboemboli*). I et klinisk studie var hypertension af grad ≥ 3 dobbelt så hyppig hos patienter > 65 år som hos den yngre aldersgruppe (< 65 år). I et studie med patienter med platinresistent recidiverende ovariecancer blev der også rapporteret alopeci, slimhindeinflammation, perifer sensorisk neuropati, proteinuri og hypertension, og forekomsten var mindst 5 % højere i kemoterapi + bevacizumab-armen hos patienter ≥ 65 år, som fik bevacizumab, sammenlignet med patienter < 65 år, som fik bevacizumab.

Der blev ikke set øget hyppighed af andre bivirkninger, inklusive gastrointestinal perforation, sårhelingskomplikationer, kongestiv hjerteinsufficiens og blødninger hos ældre patienter (> 65 år), som fik bevacizumab, sammenlignet med patienter under 65 år, som fik bevacizumab.

Pædiatrisk population

Bevacizumabs sikkerhed og virkning hos børn under 18 år er ikke klarlagt.

I studie BO25041 blev bevacizumab føjet til post-operativ strålebehandling med samtidig adjuverende temozolomidbehandling hos pædiatriske patienter med nyligt diagnosticeret supratentorielt, infratentorielt, cerebellært eller pedunkulært høj-grads-gliom. Sikkerhedsprofilen var sammenlignelig med sikkerhedsprofilen hos bevacizumab-behandlede voksne med andre kræfttyper.

I studie BO20924 hvor bevacizumab var givet sammen med standardbehandlingen af metastatisk rhabdomyosarkom og ikke-rhabdomyosarkom bløddelssarkom var sikkerhedsprofilen hos de bevacizumab-behandlede børn sammenlignelig med den som var observeret hos bevacizumab-behandlede voksne.

Oyavas er ikke godkendt til anvendelse hos patienter under 18 år. I publicerede rapporter har tilfælde af ikke-mandibulær osteonekrose været observeret hos patienter under 18 år behandlet med bevacizumab.

Tabel 3. Bivirkninger rapporteret efter markedsføring

Systemorganklasse (SOC)	Bivirkninger (frekvens*)
Infektioner og parasitære sygdomme	Nekrotiserende fasciitis, som regel sekundært til sårhelingskomplikationer, gastrointestinal perforation eller fisteldannelse (sjælden) (se også pkt. 4.4)
Immunsystemet	Overfølsomhedsreaktioner og infusionsreaktioner (almindelig) med følgende mulige co-manifestationer: dyspnø/vejrtrækningsbesvær, blussen/rødme/udslæt, hypotension eller hypertension, nedsat iltmætning, brystmerter, rigor og kvalme/opkastning (se også pkt. 4.4 og <i>Overfølsomhedsreaktioner/infusionsreaktioner</i> ovenfor). Anafylaktisk shock (sjælden) (se også pkt. 4.4).
Nervesystemet	Hypertensiv encefalopati (meget sjælden) (se også pkt. 4.4 og <i>Hypertension</i> i pkt. 4.8) Posteriort reversibelt encefalopati-syndrom (PRES) (sjælden) (se også pkt. 4.4)
Vaskulære sygdomme	Renal trombotisk mikroangiopati, som kan manifestere sig som proteinuri (ikke kendt) med eller uden samtidig anvendelse af sunitinib. For yderligere information om proteinuri se pkt. 4.4 og <i>Proteinuri</i> i pkt. 4.8
Luftveje, thorax og mediastinum	Nasal septumperforation (ikke kendt) Pulmonal hypertension (ikke kendt) Dysfoni (almindelig)
Mave-tarm-kanalen	Gastrointestinalt ulcus (ikke kendt)
Lever og galdeveje	Galdeblæreperforation (ikke kendt)
Knogler, led, muskler og bindevæv	Tilfælde af osteonekrose af kæben (ONJ) er blevet rapporteret hos patienter behandlet med bevacizumab, hvoraf de fleste tilfælde forekom hos patienter, der havde kendte risikofaktorer for ONJ, navnlig eksponering for intravenøse bisfosfonater og/eller en anamnese med tandsygdomme, som krævede invasive tandprocedurer (se også pkt. 4.4) Tilfælde af ikke-mandibulær osteonekrose er blevet observeret hos pædiatriske patienter, som er behandlet med bevacizumab (se pkt. 4.8 "Pædiatrisk population")
Medfødte, familiære og genetiske sygdomme	Der er observeret tilfælde af anomaliteter hos fostre, hvor moderen er blevet behandlet med bevacizumab alene eller i kombination med kemoterapeutika med kendt embryotoksicitet (se pkt. 4.6).

* Hvis frekvens angives, er den udledt af data fra kliniske studier.

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#).

4.9 Overdosering

Den højeste dosis, som blev afprøvet på mennesker (20 mg/kg legemsvægt, intravenøst hver 2. uge), var forbundet med svær migræne hos flere patienter.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Antineoplastiske og immunmodulerende midler, antineoplastiske midler, , monoklonale antistoffer og antistof-lægemiddelkonjugat, ATC-kode: L01FG01

Oyavas er et biosimolært lægemiddel. Yderligere oplysninger findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <https://www.ema.europa.eu/>.

Virkningsmekanisme

Bevacizumab binder til vaskulær endotelial vækst faktor (VEGF), som er den primære faktor i vaskulogenesen og angiogenesen og hæmmer derved bindingen af VEGF til dets receptorer, Flt-1 (VEGFR-1) og KDR (VEGFR-2), på overfladen af endotelceller. Neutralisering af VEGF's biologiske aktivitet hæmmer vaskulariseringen af tumorer, normaliserer den tilbageblevne tumorvaskulatur, hæmmer dannelsen af ny tumorvaskulatur og hæmmer derved tumorvæksten.

Farmakodynamisk virkning

Administration af bevacizumab eller dets parenterale, murine antistof til nøgne mus i xenotransplantationsmodeller af kræft medførte omfattende anti-tumor aktivitet ved humane kræftformer, inklusive colon, mamma-, pancreas- og prostatakræft. Progressionen af metastatisk sygdom blev hæmmet, og den mikrovaskulære permeabilitet blev nedsat.

Klinisk virkning og sikkerhed

Metastatisk karcinom i colon eller rectum (mCRC)

Sikkerhed og virkning af den anbefalede dosis (5 mg/kg legemsvægt hver 2. uge) hos patienter med metastatisk karcinom i colon eller rectum blev undersøgt i tre randomiserede, aktivt kontrollerede kliniske studier i kombination med fluoropyrimidinbaseret 1.-linjekemoterapi. Bevacizumab blev kombineret med to kemoterapiregimer:

- AVF2107g: Et ugentligt regime med irinotecan/bolus af 5-fluoruracil/folininsyre (IFL-regime) i 4 uger i alt i hver 6 ugers behandlingsserie (Saltz-regimet).
- AVF0780g: I kombination med en bolus af 5-fluoruracil/folininsyre (5-FU/FA) i 6 uger i alt i hver 8 ugers behandlingsserie (Roswell Park regimet).
- AVF2192g: I kombination med en bolus af 5-FU/FA i 6 uger i alt i hver 8 ugers behandlingsserie (Roswell Park regimet) hos patienter, som ikke var optimale kandidater til 1.-linjebehandling med irinotecan.

Yderligere tre studier med bevacizumab er blevet udført hos patienter med metastatisk kolorektalkræft: 1.-linjebehandling (NO16966), 2.-linje-behandling uden tidligere bevacizumabbehandling (E3200) samt 2.-linjebehandling efter sygdomsprogression efter i 1.-linjebehandling med bevacizumab (ML18147). I disse studier blev bevacizumab administreret i følgende doser i kombination med FOLFOX-4 (5FU/LV/oxaliplatin), XELOX (capecitabin/oxaliplatin) og fluoropyrimidin/irinotecan og fluoropyrimidin/oxaliplatin:

- NO16966: Bevacizumab 7,5 mg/kg legemsvægt hver 3. uge i kombination med oral capecitabin og intravenøs oxaliplatin (XELOX) eller bevacizumab 5 mg/kg hver 2. uge i kombination med leucovorin plus 5-fluoruracil bolus efterfulgt af 5-fluoruracil infusion og intravenøs oxaliplatin (FOLFOX-4).
- E3200: Bevacizumab 10 mg/kg legemsvægt hver 2. uge i kombination med leucovorin og 5-fluoruracil bolus, efterfulgt af 5-fluoruracil infusion og intravenøs oxaliplatin (FOLFOX-4) til bevacizumab-naive patienter.

- ML18147: Bevacizumab 5,0 mg/kg legemsvægt hver 2. uge eller bevacizumab 7,5 mg/kg legemsvægt hver 3. uge i kombination med fluoropyrimidin/irinotecan eller fluoropyrimidin/oxaliplatin til patienter med sygdomsprogression efter 1.-linjebehandling med bevacizumab. Anvendelse af irinotecan- eller oxaliplatin-indeholdende regime blev ændret afhængigt af 1.-linje-anvendelse af enten oxaliplatin eller irinotecan.

AVF2107g

Studiet var et randomiseret, dobbeltblindet, aktivt kontrolleret, klinisk fase III-studie, som evaluerede bevacizumab i kombination med IFL som 1.-linjebehandling af metastatisk karcinom i colon eller rectum. Der blev randomiseret 813 patienter til behandling med IFL + placebo (arm 1) eller IFL + bevacizumab (5 mg/kg hver 2. uge, arm 2). En tredje gruppe på 110 patienter fik en bolus af 5-FU/FA + bevacizumab (arm 3). Som forud planlagt blev inklusionen i arm 3 standset, så snart sikkerheden af bevacizumab med IFL-regimet var dokumenteret og blev anset for acceptabel. Alle behandlinger fortsatte indtil sygdomsprogression. Den samlede gennemsnitsalder var 59,4 år, 56,6 % af patienterne havde en ECOG-performancestatus på 0, 43 % havde en status på 1 og 0,4 % havde en status på 2. 15,5 % havde tidligere fået strålebehandling, og 28,4 % havde tidligere fået kemoterapi.

Studiets primære effektparameter var varighed af samlet overlevelse. Tillæg af bevacizumab til IFL resulterede i en statistisk signifikant stigning i den samlede overlevelse (overall survival) (OS), progressionsfri overlevelse (progression free survival) (PFS) og samlet responsrate (se tabel 4). Den kliniske gevinst, bedømt efter samlet overlevelse, blev set i alle forudspecificerede patientundergrupper, inklusive grupper defineret i henhold til alder, køn, performancestatus, lokalisering af primær tumor, antal involverede organer og varighed af metastatisk sygdom.

Effektresultaterne af bevacizumab i kombination med IFL-kemoterapi fremgår af tabel 4.

Tabel 4. Effektresultater i studie AVF2107g

	AVF2107g	
	Arm 1 IFL + placebo	Arm 2 IFL + bevacizumab ^a
Antal patienter	411	402
Samlet overlevelse		
Median tid (måneder)	15,6	20,3
95 % konfidensinterval	14,29-16,99	18,46-24,18
Hazard ratio ^b	0,660 (p-værdi = 0,00004)	
Progressionsfri overlevelse		
Median tid (måneder)	6,2	10,6
Hazard ratio	0,54 (p-værdi < 0,0001)	
Samlet responsrate		
Rate (%)	34,8	44,8
	(p-værdi = 0,0036)	

^a5 mg/kg hver 2. uge.

^bSammenlignet med kontrolarmen.

Blandt de 110 patienter randomiseret til arm 3 (5-FU/FA + bevacizumab) inden lukning af denne arm var den mediane samlede overlevelse 18,3 måneder, og den mediane progressionsfri overlevelse var 8,8 måneder.

AVF2192g

Studiet var et randomiseret, dobbeltblindet, aktivt kontrolleret, klinisk fase II-studie, som undersøgte virkning og sikkerhed af bevacizumab i kombination med 5-FU/FA som 1.-linjebehandling af metastatisk kolorektalkræft hos patienter, som ikke var optimale kandidater for 1.-linjebehandling med

irinotecan. Der blev randomiseret 105 patienter til 5-FU/FA + placebo-armen og 104 patienter til 5-FU/FA + bevacizumab-armen (5 mg/kg hver 2. uge). Alle behandlinger fortsatte indtil sygdomsprogression. Sammenlignet med 5-FU/FA-kemoterapi alene førte tillæg af bevacizumab 5 mg/kg hver 2. uge til 5-FU/FA til højere, objektive responsrater, signifikant længere progressionsfri overlevelse og en tendens til længere overlevelse.

AVF0780g

Studiet var et åbent, randomiseret, aktivt kontrolleret, klinisk fase II-studie, som undersøgte bevacizumab i kombination med 5-FU/FA som 1.-linjebehandling af metastatisk kolorektalkræft. Medianalderen var 64 år. 19 % af patienterne havde tidligere fået kemoterapi, og 14 % havde tidligere fået strålebehandling. Der blev randomiseret 71 patienter til bolus 5-FU/FA eller 5-FU/FA + bevacizumab (5 mg/kg hver 2. uge). En tredje gruppe på 33 patienter fik bolus 5-FU/FA + bevacizumab (10 mg/kg hver 2. uge). Patienterne blev behandlet indtil progression af sygdommen. Det primære endepunkt for studiet var objektiv responsrate og progressionsfri overlevelse. Sammenlignet med 5-FU/FA-kemoterapi alene medførte tillæg af bevacizumab 5 mg/kg hver 2. uge til 5-FU/FA en højere, objektiv responsrate, længere progressionsfri overlevelse og en tendens til længere overlevelse (se tabel 5). Disse effektdata er konsistente med resultaterne fra studie AVF2107g.

Effektdata fra studierne AVF0780g og AVF2192g, som undersøgte bevacizumab i kombination med 5-FU/FA-kemoterapi, er sammenfattet i tabel 5.

Tabel 5. Effektdata i studierne AVF0780g og AVF2192g

	AVF0780g			AVF2192g	
	5-FU/FA	5-FU/FA + bevacizumab ^a	5-FU/FA + bevacizumab ^b	5-FU/FA + placebo	5-FU/FA + bevacizumab
Antal patienter	36	35	33	105	104
Samlet overlevelse					
Median tid (måneder)	13,6	17,7	15,2	12,9	16,6
95 % konfidensinterval				10,35-16,95	13,63-19,32
Hazard ratio ^c	-	0,52	1,01		0,79
p-værdi		0,073	0,978		0,16
Progressionsfri overlevelse					
Median tid (måneder)	5,2	9,0	7,2	5,5	9,2
Hazard ratio		0,44	0,69		0,5
p-værdi	-	0,0049	0,217		0,0002
Samlet responsrate					
Rate (procent)	16,7	40,0	24,2	15,2	26
95 % konfidensinterval	7,0-33,5	24,4-57,8	11,7-42,6	9,2-23,9	18,1-35,6
p-værdi		0,029	0,43		0,055
Responsvarighed					
Median tid (måneder)	NR	9,3	5,0	6,8	9,2
25-75 percentil (måneder)	5,5-NR	6,1-NR	3,8-7,8	5,59-9,17	5,88-13,01

^a5 mg/kg hver 2. uge.

^b10 mg/kg hver 2. uge.

^cI forhold til kontrolarmen.

NR = ikke nået.

NO16966

Dette var et fase III, randomiseret, dobbeltblindet (med hensyn til bevacizumab), klinisk studie, hvori bevacizumab 7,5 mg/kg i kombination med oral capecitabin og intravenøs oxaliplatin (XELOX) administreret hver 3. uge, eller bevacizumab 5 mg/kg i kombination med leucovorin med 5-fluoruracil

bolus efterfulgt af 5-fluoruracil infusion og intravenøs oxaliplatin (FOLFOX-4), administreret hver 2. uge. Studiet bestod af to dele: en initial, ublindt 2-armet del (del 1) hvor patienterne blev randomiseret til to forskellige behandlingsarme (XELOX og FOLFOX-4) og en efterfølgende 2 x 2 faktor 4-armet del (del 2), hvor patienterne blev randomiseret til fire behandlingsarme (XELOX + placebo, FOLFOX-4 + placebo, XELOX + bevacizumab, FOLFOX-4 + bevacizumab). I del 2 var tildeling af behandling dobbeltblindet i forhold til bevacizumab.

Omkring 350 patienter blev randomiseret i hver af de 4 behandlingsarme i del 2 af studiet.

Tabel 6. Behandlingsregimer i studie NO16966 (mCRC)

	Behandling	Startdosis	Behandlingsskema
FOLFOX-4 eller FOLFOX-4 + bevacizumab	Oxaliplatin	85 mg/m ² intravenøst 2 timer	Oxaliplatin på dag 1
	Leucovorin	200 mg/m ² intravenøst 2 timer	Leucovorin på dag 1 og 2
	5-Fluoruracil	400 mg/m ² intravenøst bolus, 600 mg/m ² intravenøst 22 timer	5-fluoruracil intravenøs bolus/infusion hver på dag 1 og 2
	Placebo eller bevacizumab	5 mg/kg intravenøst 30-90 min	Dag 1 før FOLFOX-4, hver 2. uge
XELOX eller XELOX + bevacizumab	Oxaliplatin	130 mg/m ² intravenøst 2 timer	Oxaliplatin på dag 1
	Capecitabin	1.000 mg/m ² oral to gange dagligt	Oral capecitabin to gange dagligt i 2 uger (efterfulgt af 1 uge uden behandling)
	Placebo eller bevacizumab	7,5 mg/kg intravenøst 30-90 min	Dag 1, før XELOX, hver 3. uge
5-Fluoruracil: intravenøs bolusinjektion umiddelbart efter leucovorin			

Den primære effektparameter for studiet var varigheden af progressionsfri overlevelse. Der var to primære formål med studiet: At vise at XELOX var non-inferior i forhold til FOLFOX-4, og at vise at bevacizumab i kombination med FOLFOX-4 eller XELOX kemoterapi var bedre sammenlignet med kemoterapi alene. Begge primære formål blev opfyldt:

- XELOX-armene var non-inferior med hensyn til progressionsfri overlevelse og samlet overlevelse i den egnede "per protokol" patientpopulation i forhold til FOLFOX-4-armene.
- Bevacizumab-armene var bedre med hensyn til progressionsfri overlevelse i ITT (intent-to-treat) populationen (tabel 7) sammenlignet med behandlingsarmene, der kun indeholdt kemoterapi.

Sekundære PFS analyser, baseret på responsvurderinger fra "on-treatment"-populationen, bekræftede den signifikante, superiore, kliniske effekt for patienter, behandlet med bevacizumab (analyser vist i tabel 7). Resultatet er konsistent med den statistisk signifikante fordel, som blev observeret i den samlede analyse.

Tabel 7. Nøgletal for effektresultater af superioritets-analysen (ITT-population, studie NO16966)

Endepunkt (måneder)	FOLFOX-4 eller XELOX + placebo (n=701)	FOLFOX-4 eller XELOX + bevacizumab (n=699)	p-værdi
Primært endepunkt			
Median PFS**	8,0	9,4	0,0023
Hazard ratio (97,5 % konfidensinterval) ^a	0,83 (0,72-0,95)		
Sekundære endepunkter			
Median PFS (i behandling)**	7,9	10,4	< 0,0001
Hazard ratio (97,5 % konfidensinterval)	0,63 (0,52-0,75)		
Samlet responsrate (Investigators vurdering)**	49,2 %	46,5 %	
Median samlet overlevelse*	19,9	21,2	0,0769
Hazard ratio (97,5 % konfidensinterval)	0,89 (0,76-1,03)		

Samlet overlevelsesanalyse ved klinisk cut-off 31. januar 2007.

**Primær analyse ved klinisk cut-off 31. januar 2006.

^aSammenlignet med kontrolarmen.

I FOLFOX undergruppen var den mediane PFS 8,6 måneder i placebogruppen vs. 9,4 måneder for bevacizumab-behandlede patienter, HR = 0,89, 97,5 % konfidensinterval = [0,73-1,08]; p-værdi = 0,1871. Tilsvarende værdier for XELOX undergruppen var 7,4 måneder vs. 9,3 måneder, HR = 0,77, 97,5 % konfidensinterval = [0,63-0,94]; p-værdi = 0,0026.

Den mediane, samlede overlevelse var 20,3 måneder for placebogruppen vs. 21,2 måneder for bevacizumab-behandlede patienter i FOLFOX undergruppen, HR = 0,94, 97,5 % konfidensinterval = [0,75-1,16]; p-værdi = 0,4937. Tilsvarende værdier for XELOX undergruppen var 19,2 vs. 21,4 måneder, HR = 0,84, 97,5 % konfidensinterval = [0,68-1,04]; p-værdi = 0,0698.

ECOG E3200

Dette var et fase III, randomiseret, aktivt kontrolleret, ublindt studie, som undersøgte bevacizumab 10 mg/kg i kombination med leucovorin og 5-fluoruracil bolus efterfulgt af 5-fluoruracil infusion med intravenøs oxaliplatin (FOLFOX-4), administreret hver 2. uge til tidligere behandlede (2. linje) patienter med fremskreden kolorektalkræft. I kemoterapiarmene anvendtes et FOLFOX-4 regime med samme dosering og frekvens som vist i tabel 6 for studie NO16966.

Den primære effektparameter for studiet var samlet overlevelse, defineret som tid fra randomisering til død, uanset årsag. 829 patienter blev randomiseret (292 FOLFOX-4, 293 bevacizumab + FOLFOX-4 og 244 bevacizumab monoterapi). Tillæg af bevacizumab til FOLFOX-4 gav en statistisk signifikant forlængelse af overlevelse. Statistisk signifikante forbedringer i den progressionsfrie overlevelse og objektive responsrate sås også (se tabel 8).

Tabel 8. Effektræsultater fra studie E3200

	E3200	
	FOLFOX-4	FOLFOX-4 + bevacizumab^a
Antal patienter	292	293
Samlet overlevelse		
Median (måneder)	10,8	13,0
95 % konfidensinterval	10,12 - 11,86	12,09 - 14,03
Hazard ratio ^b	0,751 (p-værdi = 0,0012)	
Progressionsfri overlevelse		
Median (måneder)	4,5	7,5
Hazard ratio	0,518 (p-værdi < 0,0001)	
Objektiv responsrate		
Rate	8,6 %	22,2 %
	(p-værdi < 0,0001)	

^a10 mg/kg hver 2. uge.

^bSammenlignet med kontrolarmen.

Der blev ikke observeret nogen signifikant forskel i varighed af overlevelse hos patienter, der modtog bevacizumab monoterapi sammenlignet med patienter, som blev behandlet med FOLFOX-4. Progressionsfri overlevelse og objektiv responsrate var inferior i bevacizumab monoterapi-armen sammenlignet med FOLFOX-4- armen.

ML18147

Studiet var et fase III randomiseret, kontrolleret, ublindat studie, som undersøgte bevacizumab 5,0 mg/kg hver 2. uge eller 7,5 mg/kg hver 3. uge i kombination med fluoropyrimidin-baseret kemoterapi vs. fluoropyrimidin-baseret kemoterapi alene, til patienter med metastatisk kolorektalkræft, som progredierede på et 1.-linje bevacizumab-indeholdende regime.

Patienter med histologisk bekræftet metastatisk kolorektalkræft og sygdomsprogression blev randomiseret 1:1 indenfor 3 måneder efter seponering af 1.-linje bevacizumabbehandling og fik fluoropyrimidin/oxaliplatin- eller fluoropyrimidin/irinotecan-baseret kemoterapi (kemoterapi ændret afhængigt af 1.-linje-kemoterapi) med eller uden bevacizumab. Behandlingen blev givet indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet. Det primære effektmål var samlet overlevelse, defineret som tiden fra randomisering indtil død, uanset årsag.

I alt blev 820 patienter randomiseret. Tilføjelse af bevacizumab til fluoropyrimidin-baseret kemoterapi resulterede i statistisk signifikant forlænget overlevelse hos patienter med metastatisk kolorektalkræft, som progredierede på et 1.-linje bevacizumab-indeholdende regime (ITT = 819) (se tabel 9).

Tabel 9. Effektræsultater for studie ML18147 (ITT-population)

	ML18147	
	Fluoropyrimidin/irinotecan- eller fluoropyrimidin/oxaliplatin-baseret kemoterapi	Fluoropyrimidin/irinotecan- eller fluoropyrimidin/oxaliplatin-baseret kemoterapi + bevacizumab ^a
Antal patienter	410	409
Samlet overlevelse		
Median (måneder)	9,8	11,2
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,81 (0,69, 0,94) (p-værdi = 0,0062)	
Progressionsfri overlevelse		
Median (måneder)	4,1	5,7
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,68 (0,59, 0,78) (p-værdi < 0,0001)	
Objektiv responsrate (ORR)		
Patienter inkluderet i analysen	406	404
Rate	3,9 %	5,4 %
	(p-værdi = 0,3113)	

^a5,0 mg/kg hver 2. uge eller 7,5 mg/kg hver 3. uge.

Der blev også observeret statistisk signifikante forbedringer i progressionsfri overlevelse. Objektiv responsrate var lav i begge behandlingsarme, og forskellen var ikke signifikant.

I E3200-studiet blev der anvendt en bevacizumabdosis svarende til 5 mg/kg/uge til bevacizumab-naive patienter, mens der i ML18147-studiet blev anvendt en bevacizumabdosis svarende til 2,5 mg/kg/uge til patienter, som tidligere var behandlet med bevacizumab. Sammenligning af virknings- og sikkerhedsdata på tværs af studierne er begrænset af forskellene i studierne, især forskellene i patientpopulation, tidligere bevacizumab-eksponering og kemoterapi-regimer. Både bevacizumabdoser svarende til 5 mg/kg/uge og 2,5 mg/kg/uge viste statistisk signifikant fordel med hensyn til samlet overlevelse (hazard ratio 0,751 i E3200-studiet, hazard ratio 0,81 i ML18147-studiet) og progressionsfri overlevelse (hazard ratio 0,518 i E3200-studiet, hazard ratio 0,68 i ML18147-studiet). Med hensyn til sikkerheden var der overordnet en højere forekomst af grad 3-5 bivirkninger i E3200-studiet sammenlignet med ML18147-studiet.

Metastatisk brystkræft (mBC)

To store fase III-studier blev designet for at undersøge behandlingseffekten af bevacizumab i kombination med to individuelle kemoterapeutika, målt ved det primære endepunkt progressionsfri overlevelse (PFS). Der blev observeret en klinisk betydningsfuld og statistisk signifikant forbedring i PFS i begge studier.

Resultaterne for PFS af de individuelle kemoterapeutika inkluderet i indikationen er opsummeret nedenfor:

- Studie E2100 (paclitaxel)
 - Median PFS-øgning på 5,6 måneder, hazard ratio 0,421 (p < 0,0001, 95 % konfidensinterval 0,343; 0,516)
- Studie AVF3694g (capecitabin)

- Median PFS-øgning på 2,9 måneder, hazard ratio 0,69 (p = 0,0002, 95 % konfidensinterval 0,56; 0,84)

Nærmere detaljer om de to studier og resultaterne heraf er beskrevet nedenfor.

ECOG E2100

Studie E2100 var et ublindt, randomiseret, aktivt kontrolleret, multicenter klinisk studie til evaluering af bevacizumab i kombination med paclitaxel til lokalt recidiverende eller metastatisk brystkræft hos patienter, som ikke tidligere havde fået kemoterapi for lokalt recidiverende og metastatisk sygdom. Patienterne blev randomiseret til paclitaxel alene (90 mg/m² indgivet intravenøst som 1-times infusion én gang ugentligt i tre ud af fire uger) eller i kombination med bevacizumab (10 mg/kg indgivet som intravenøs infusion hver 2. uge). Tidligere hormonterapi til behandling af metastatisk sygdom var tilladt. Adjuvant taxanbehandling var kun tilladt, hvis den var afsluttet mindst 12 måneder før inklusion i studiet. Af de 722 patienter i studiet havde hovedparten HER2-negativ sygdom (90 %), mens der var et lille antal patienter med ukendt (8 %) eller bekræftet HER2-positiv status (2 %), som tidligere var blevet behandlet med eller som blev betragtet som uegnede til trastuzumabbehandling. Desuden havde 65 % af patienterne fået adjuverende kemoterapi, herunder 19 % forudgående taxaner og 49 % forudgående antracykliner. Patienter med metastaser til centralnervesystemet, herunder tidligere behandlede eller resekerede hjernelæsioner, blev ekskluderet.

I studie E2100 blev patienterne behandlet indtil sygdomsprogression. I situationer, hvor tidlig afbrydelse af kemoterapi var påkrævet, fortsatte behandlingen med bevacizumab som enkeltstof indtil sygdomsprogression. Patientkarakteristika var sammenlignelige på tværs af armene i studiet. Det primære endepunkt for dette studie var progressionsfri overlevelse (PFS), baseret på studieinvestigatorernes vurdering af sygdomsprogression. En uafhængig gennemgang af det primære endepunkt blev også udført. Resultaterne af dette studie vises i tabel 10.

Tabel 10. Effekresultater fra studie E2100

Progressionsfri overlevelse				
	Investigators vurdering*		IRF vurdering	
	Paclitaxel (n=354)	Paclitaxel/ bevacizumab (n=368)	Paclitaxel (n=354)	Paclitaxel/ bevacizumab (n=368)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	5,8	11,4	5,8	11,3
HR (95 % konfidensinterval)	0,421 (0,343; 0,516)		0,483 (0,385; 0,607)	
p-værdi	< 0,0001		< 0,0001	
Responsrater (for patienter med målbar sygdom)				
	Investigators vurdering		IRF vurdering	
	Paclitaxel (n=273)	Paclitaxel/ bevacizumab (n=252)	Paclitaxel (n=243)	Paclitaxel/ bevacizumab (n=229)
% patienter med objektivt respons	23,4	48,0	22,2	49,8
p-værdi	< 0,0001		< 0,0001	

* Primær analyse

Samlet overlevelse		
	Paclitaxel (n=354)	Paclitaxel/ bevacizumab (n=368)
Median samlet overlevelse (måneder)	24,8	26,5
HR (95 % konfidensinterval)	0,869 (0,722; 1,046)	
p-værdi	0,1374	

Den kliniske effekt af bevacizumab, målt som PFS, blev observeret hos alle testede præspecificerede undergrupper (herunder sygdomsfrit interval, antal metastatiske foci, tidligere adjuverende kemoterapi og østrogenreceptorstatus (ER)).

AVF3694g

AVF3694g var et fase III, multicenter, randomiseret, placebokontrolleret studie designet til at evaluere virkning og sikkerhed af bevacizumab i kombination med kemoterapi sammenlignet med kemoterapi plus placebo som 1.-linjebehandling til patienter med HER-2 negativ metastatisk eller lokalt recidiverende brystkræft.

Kemoterapi blev valgt på investigators skøn forud for randomisering i et 2:1 forhold for behandling med enten kemoterapi plus bevacizumab eller kemoterapi plus placebo. Valg af kemoterapi omfattede capecitabin, taxan (proteinbundet paclitaxel, docetaxel) og antracyklinbaserede stoffer (doxorubicin/cyclophosphamid, epirubicin/cyclophosphamid, 5-fluoruracil/doxorubicin/cyclophosphamid, 5-fluoruracil/epirubicin/cyclophosphamid) administreret hver 3. uge. Bevacizumab eller placebo blev administreret i doser på 15 mg/kg hver 3. uge.

Dette studie indeholdt en blindet behandlingsfase, en valgfri åben post-progressionsfase og en opfølgingsfase for overlevelse. Under den blinde behandlingsfase fik patienterne kemoterapi og lægemiddel (bevacizumab eller placebo) hver 3. uge indtil sygdomsprogression, behandlingsbegrænsende toksicitet eller død. Ved dokumenteret sygdomsprogression kunne patienterne, som indgik i den valgfrie åbne fase, få åben behandling med bevacizumab sammen med en række forskellige 2.-linjebehandlinger.

Statistiske analyser blev udført uafhængigt for 1) patienter, som fik capecitabin i kombination med bevacizumab eller placebo; 2) patienter, som fik taxanbaseret eller antracyclinbaseret kemoterapi i kombination med bevacizumab eller placebo. Det primære endepunkt for studiet var progressionsfri overlevelse (PFS) baseret på investigators vurdering. Desuden blev det primære endepunkt også vurderet af en uafhængig evalueringskomité (IRC).

Resultaterne fra studie AVF3694g for de protokol-definerede analyser for progressionsfri overlevelse og responsrater i den uafhængige capecitabin-kohorte er præsenteret i tabel 11. Resultater fra en eksplorativ analyse af samlet overlevelse, som inkluderer yderligere 7 måneders opfølgning (ca. 46 % af patienterne var døde), er også præsenteret. Procentdelen af patienter, der fik åben behandling med bevacizumab, var 62,1 % i capecitabin + placebo-armen og 49,9 % i capecitabin + bevacizumab-armen.

Tabel 11. Effektræsultater fra studie AVF3694g – Capecitabin^a og bevacizumab/placebo (Cap + bevacizumab/pl)

Progressionsfri overlevelse ^b				
	Investigators vurdering		Uafhængig vurdering	
	Cap + PI (n= 206)	Cap + bevacizumab (n= 409)	Cap + PI (n= 206)	Cap + bevacizumab (n= 409)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	5,7	8,6	6,2	9,8
Hazard ratio vs. placebo-arm (95 % konfidensinterval)	0,69 (0,56; 0,84)		0,68 (0,54; 0,86)	
p-værdi	0,0002		0,0011	
Responstrate (for patienter med målbar sygdom) ^b				
	Cap + PI (n=161) (n= 161)		Cap + bevacizumab (n=325) (n= 325)	
% patienter med objektivt respons	23,6		35,4	
p-værdi	0,0097			
Samlet overlevelse ^b				
HR (95 % konfidensinterval)	0,88 (0,69; 1,13)			
p-værdi (eksplorativ)	0,33			

^a1.000 mg/m² oralt to gange dagligt i 14 dage administreret hver 3. uge

^bStratificeret analyse, som indeholdt alle hændelser for progression og død bortset fra dem, hvor non-protokolleret terapi (NPT) blev startet inden dokumenteret progression. Data fra disse patienter blev censored ved sidste tumorvurdering inden påbegyndelse af NPT.

Der blev udført en ustratificeret analyse af PFS (vurderet af investigator), som ikke var censored for non-protokolleret terapi inden sygdomsprogression. Resultaterne af disse analyser var meget lig de primære resultater for PFS.

Ikke-småcellet lungekræft (NSCLC)

1.-linjebehandling af ikke-planocellulær NSCLC i kombination med platinbaseret kemoterapi.

Sikkerhed og virkning af bevacizumab, i kombination med platinbaseret kemoterapi, til 1.-linjebehandling af patienter med ikke-planocellulær ikke-småcellet lungekræft (NSCLC), blev undersøgt i studierne E4599 og BO17704. Samlet overlevelse er vist i studie E4599 med en dosering af bevacizumab på 15 mg/kg legemsvægt hver 3. uge. Studie BO17704 har vist, at bevacizumab givet som både 7,5 mg/kg legemsvægt hver 3. uge og 15 mg/kg legemsvægt hver 3. uge øger progressionsfri overlevelse og responsraten.

E4599

E4599 var et ublindet, randomiseret, aktivt kontrolleret, multicenter klinisk studie til evaluering af bevacizumab som 1.-linjebehandling af patienter med lokalt fremskreden (stadie IIIb med malignt pleural effusion), metastatisk eller recidiverende NSCLC, der ikke har dominerende planocellulær histologi.

Patienter blev randomiseret til platinbaseret kemoterapi (paclitaxel 200 mg/m²) og carboplatin AUC = 6,0, begge som intravenøs-infusion (PC) på dag 1 af hver 3-ugers behandlingsserie i op til 6 behandlingsserier eller PC i kombination med bevacizumab med en dosis på 15 mg/kg intravenøs-infusion på dag 1 af hver 3-ugers behandlingsserie. Efter afslutning af 6 behandlingsserier kemoterapi med carboplatin-paclitaxel eller efter for tidlig seponering af kemoterapi, fortsatte patienter, i bevacizumab + carboplatin-paclitaxel-armen med at få bevacizumab som enkeltstofbehandling hver 3. uge indtil sygdomsprogression. 878 patienter var randomiseret til de to arme.

Af de patienter, der i løbet af studiet modtog forsøgsbehandling, modtog 32,2 % (136/422) af patienterne 7-12 administrationer af bevacizumab, og 21,1 % (89/422) af patienterne modtog 13 eller flere administrationer af bevacizumab.

Det primære endepunkt var varigheden af overlevelse. Resultaterne er præsenteret i tabel 12.

Tabel 12. Effektræsultater fra studie E4599

	Arm 1 Carboplatin/ Paclitaxel	Arm 2 Carboplatin/ Paclitaxel + bevacizumab 15 mg/kg hver 3. uge
Antal patienter	444	434
Samlet overlevelse		
Median (måneder)	10,3	12,3
Hazard ratio	0,80 (p = 0,003) 95 % konfidensinterval (0,69; 0,93)	
Progressionsfri overlevelse		
Median (måneder)	4,8	6,4
Hazard ratio	0,65 (p < 0,0001) 95 % konfidensinterval (0,56; 0,76)	
Samlet responsrate		
Rate (procent)	12,9	29,0 (p < 0,0001)

I en eksplorativ analyse var omfanget af fordelene ved bevacizumab på den samlede overlevelse mindre udtalt i undergruppen af patienter, som ikke havde adenokarcinom-histologi.

BO17704

Studie BO17704 var et randomiseret dobbeltblindet fase III-studie med bevacizumab i kombination med cisplatin og gemcitabin, vs. placebo, cisplatin og gemcitabin. Det blev udført med patienter med lokalt fremskreden (stadie IIIb med supraklavikulære lymfekirtelmetastaser eller med malignt pleural eller perikardial effusion), metastatisk eller recidiverende ikke-planocellulær NSCLC, som ikke tidligere havde fået kemoterapi. Det primære endepunkt var progressionsfri overlevelse, og de sekundære endepunkter for studiet inkluderede længden af den samlede overlevelse.

Patienterne blev randomiseret til platinbaseret kemoterapi, cisplatin 80 mg/m² som intravenøs infusion på dag 1 og gemcitabin 1.250 mg/m² som intravenøs infusion på dag 1 og 8 i hver 3-ugers behandlingsserie i op til 6 behandlingsserier (CG) med placebo eller til CG i kombination med bevacizumab i en dosis på 7,5 eller 15 mg/kg som intravenøs infusion på dag 1 i hver 3-ugers behandlingsserie. I bevacizumab-armene kunne patienter få bevacizumab som enkeltstofbehandling hver 3. uge indtil sygdomsprogression eller indtil uacceptabel toksicitet. Forsøgsresultater viser, at 94 % (277/296) af egnede patienter derefter fik enkeltmiddel bevacizumab i behandlingsserie 7. En

stor del af patienterne (omkring 62 %) fik derefter forskellige anticancerbehandlinger uden for protokollen, hvilket kan have haft indflydelse på den samlede overlevelse.

Effektresultaterne er præsenteret i tabel 13.

Tabel 13. Effektresultater fra studie BO17704

	Cisplatin/Gemcitabin + placebo	Cisplatin/Gemcitabin + bevacizumab 7,5 mg/kg hver 3. uge	Cisplatin/Gemcitabin + bevacizumab 15 mg/kg hver 3. uge
Antal patienter	347	345	351
Progressionsfri overlevelse			
Median (måneder)	6,1	6,7 (p = 0,0026)	6,5 (p = 0,0301)
Hazard ratio		0,75 [0,62; 0,91]	0,82 [0,68; 0,98]
Bedste objektive responstrate ^a	20,1 %	34,1 % (p < 0,0001)	30,4 % (p = 0,0023)

^apatienter med målbar sygdom ved baseline

Samlet overlevelse			
Median (måneder)	13,1	13,6 (p = 0,4203)	13,4 (p = 0,7613)
Hazard ratio		0,93 [0,78; 1,11]	1,03 [0,86, 1,23]

1.-linjebehandling af ikke-planocellulær NSCLC med EGFR-aktiverende mutationer i kombination med erlotinib

JO25567

Studie JO25567 var et randomiseret, ublindt fase II multicenterstudie, gennemført i Japan, for at vurdere virkning og sikkerhed af bevacizumab, som tillæg til erlotinib, hos patienter med ikke-planocellulær NSCLC med EGFR-aktiverende mutationer (exon 19-deletion eller exon 21L858R-mutation), som ikke tidligere havde fået systemisk behandling af grad IIIB/IV- eller recidiverende sygdom.

Det primære endepunkt var progressionsfri overlevelse baseret på vurdering af en uafhængig evalueringskomité. De sekundære endepunkter inkluderede samlet overlevelse, responstrate, sygdomskontrolrate, responsvarighed og sikkerhed.

EGFR-mutationsstatus blev bestemt for hver patient før patientscreening, og 154 patienter blev randomiseret til at få enten erlotinib + bevacizumab (oralt erlotinib 150 mg dagligt + bevacizumab [15 mg/kg intravenøst hver 3. uge]) eller erlotinib-monoterapi (oralt 150 mg dagligt) indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet. Hvis sygdomsprogressionen ikke forekom, medførte seponering af den ene komponent i forsøgsmedicinen i erlotinib + bevacizumab-armen ikke seponering af den anden komponent jfr. forsøgsprotokollen.

Effektresultater for studiet er vist i tabel 14.

Tabel 14. Effektræsultater for studie JO25567

	Erlotinib N = 77 [#]	Erlotinib + bevacizumab N = 75 [#]
Progressionsfri overlevelse [^] (måneder)		
Median	9,7	16,0
HR (95 % konfidensinterval)	0,54 (0,36; 0,79)	
p-værdi	0,0015	
Samlet responsrate		
Rate (n)	63,6 % (49)	69,3 % (52)
p-værdi	0,4951	
Samlet overlevelse* (måneder)		
Median	47,4	47,0
HR (95 % konfidensinterval)	0,81 (0,53; 1,23)	
p-værdi	0,3267	

[#]I alt blev 154 patienter (ECOG-performancestatus 0 eller 1) randomiseret. To af de randomiserede patienter stoppede studiet, før de fik nogen forsøgsbehandling.

[^]Blindet uafhængig vurdering (protokol-defineret primær analyse).

*Eksploratorisk analyse: endelig analyse af samlet overlevelse på klinisk cut-off 31. oktober 2017, hvor ca. 59 % af patienterne var døde.

CI, konfidensinterval; HR, Hazard ratio fra ikke-stratificeret Cox-regression analyse; NR, ikke opnået.

Fremskreden og/eller metastatisk renalcellekarzinom (mRCC)

Bevacizumab i kombination med interferon alfa-2a til 1.-linjebehandling af patienter med fremskreden og/eller metastatisk renalcellekarzinom (BO17705)

Dette var et fase III, randomiseret, dobbeltblindet studie, der blev udført for at undersøge virkning og sikkerhed ved bevacizumab i kombination med interferon (IFN) alfa-2a vs. IFN alfa-2a alene som 1.-linjebehandling af mRCC. De 649 randomiserede patienter (641 behandlede) havde Karnofsky performancestatus (KPS) på ≥ 70 %, ingen CNS-metastaser og tilstrækkelig organfunktion. Patienterne blev nefrektomeret grundet primær renalcellekarzinom. Der blev givet bevacizumab 10 mg/kg hver 2. uge indtil sygdomsprogression. IFN alfa-2a blev givet i op til 52 uger eller indtil sygdomsprogression startende med den anbefalede startdosis på 9 MIE tre gange ugentligt. Denne dosis kunne reduceres til 3 MIE tre gange ugentligt ad to omgange. Patienterne blev stratificeret i forhold til land og Motzer-score, og behandlingsarmene blev vist at være velafbalancerede i forhold til prognostiske faktorer.

Det primære endepunkt for studiet var samlet overlevelse, og de sekundære endepunkter var bl.a. progressionsfri overlevelse. Den progressionsfrie overlevelse og den objektive tumorresponsrate forøgedes signifikant ved tillæg af bevacizumab til IFN alfa-2a-behandlingen. Disse resultater er blevet bekræftet ved en uafhængig radiologisk vurdering. Stigningen i det primære endepunkt, samlet overlevelse på 2 måneder, var ikke signifikant (HR = 0,91). En stor del af patienterne (ca. 63 % IFN/placebo; 55 % bevacizumab/IFN) fik forskellige ikke-specificerede cancerbehandlinger efter studiets ophør, inklusive antineoplastiske lægemidler, som kan have haft indvirkning på analysen af den samlede overlevelse.

Effektræsultater er præsenteret i tabel 15.

Tabel 15. Effektræsultater fra studie BO17705

	BO17705	
	Placebo + IFN^a	Bv^b+ IFN^a
Antal patienter	322	327
Progressionsfri overlevelse		
Median (måneder)	5,4	10,2
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,63 0,52, 0,75 (p-værdi < 0,0001)	
Objektiv responsrate (%) for patienter med målelig sygdom		
N	289	306
Responsrate	12,8 %	31,4 %
	(p-værdi < 0,0001)	

^a Interferon alfa-2a 9 MIE 3x/ugentligt.

^b Bevacizumab 10 mg/kg hver 2. uge

Samlet overlevelse		
Median (måneder)	21,3	23,3
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,91 0,76, 1,10 (p-værdi 0,3360)	

En eksplorativ, multivariant Cox-regressionsanalyse indikerede, at følgende prognostiske faktorer ved baseline var stærkt relateret til overlevelse uafhængigt af behandling: køn, antal hvide blodlegemer, antal blodplader, vægttab i de 6 måneder inden indtræden i studiet, antal metastatiske foci, summen af den længste diameter af targetlæsioner, Motzer-score. Tages der højde for disse baseline-faktorer, blev hazard ratio for behandlingen 0,78 (95 % konfidensinterval [0,63 - 0,96], p = 0,0219), indikerende en 22 % risikoreduktion for død for patienter i bevacizumab + IFN alfa-2a-armen sammenlignet med IFN alfa-2a-armen.

97 patienter i IFN alfa-2a-armen og 131 patienter i bevacizumab-armen reducerede dosis af IFN alfa-2a fra 9 MIE tre gange ugentligt til enten 6 eller 3 MIE tre gange ugentligt som præspecificeret i protokollen. Dosisreduktion af IFN alfa-2a syntes ikke at påvirke virkningen af kombinationen af bevacizumab og IFN alfa-2a, baseret på antal hændelser i tidsrummet for progressionsfri overlevelse, som er vist ved en undergruppeanalyse. De 131 patienter i bevacizumab + IFN alfa-2a-armen, som reducerede og fastholdt IFN alfa-2a dosis på 6 eller 3 MIE under studiet, viste, at antal hændelser i tidsrummet for progressionsfri overlevelse ved 6, 12 og 18 måneder var henholdsvis 73, 52 og 21 % i forhold til 61, 43 og 17 % i den totale population af patienter, som fik bevacizumab + IFN alfa-2a.

AVF2938

Dette var et randomiseret, dobbeltblindet, fase II-klinisk studie, som undersøgte bevacizumab 10 mg/kg hver 2. uge sammenlignet med bevacizumab i samme dosis i kombination med 150 mg erlotinib dagligt til patienter med metastatisk clear cell RCC. I alt blev 104 patienter randomiseret til behandling i dette studie; 53 til bevacizumab 10 mg/kg hver 2. uge plus placebo og 51 til bevacizumab 10 mg/kg hver 2. uge plus erlotinib 150 mg dagligt. Analysen af primært endepunkt viste ingen forskel mellem bevacizumab + placeboarmen og bevacizumab + erlotinib-armen (median progressionsfri overlevelse 8,5 vs. 9,9 måneder). Syv patienter i hver arm viste objektiv respons. Tillæg af erlotinib til bevacizumab resulterede ikke i forbedring af den samlede overlevelse (HR = 1,764; p = 0,1789), varighed af objektiv respons (6,7 vs. 9,1 måneder) eller tid til progression af symptomer (HR = 1,172; p = 0,5076).

AVF0890

Dette var et randomiseret fase II-studie, der blev udført for at sammenligne virkning og sikkerhed af bevacizumab vs. placebo. Et samlet antal på 116 patienter blev randomiseret til at få bevacizumab

3 mg/kg hver 2. uge (n = 39); 10 mg/kg hver 2. uge (n = 37) eller placebo (n = 40). En interim analyse viste, at der var signifikant forlængelse af tid til progression af sygdom for 10 mg/kg gruppen i forhold til placebogruppen (hazard ratio, 2,55; p < 0,001). Der var en lille forskel, med ubetydelig signifikans, mellem tid til progression af sygdom i gruppen behandlet med 3 mg/kg i forhold til placebogruppen (hazard ratio, 1,26; p = 0,053). Fire patienter viste objektiv (partiel) respons og alle de patienter modtog 10 mg/kg bevacizumab; samlet responsrate for 10 mg/kg var 10 %.

Epitelial ovariecancer, tubacancer og primær peritonealcancer

Frontlinjebehandling af ovariecancer

Sikkerhed og virkning af bevacizumab i frontlinjebehandling af patienter med epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer blev undersøgt i to fase III-studier (GOG-0218 og BO17707). Studierne evaluerede effekten af tillæg af bevacizumab til carboplatin og paclitaxel sammenlignet med kemoterapiregimet alene.

GOG-0218

GOG-0218 var et fase III, multicenter, randomiseret, dobbeltblindet, placebokontrolleret, tre-armet studie, som evaluerede effekten af tillæg af bevacizumab til et godkendt kemoterapiregime (carboplatin og paclitaxel) hos patienter med fremskreden (stadie III B, III C og IV i følge FIGO stadienddeling version 1988) epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer.

Patienter, som tidligere var behandlet med bevacizumab eller tidligere havde fået systemisk anticancerbehandling for ovariecancer (f.eks. kemoterapi, behandling med monoklonale antistoffer, behandling med tyrosinkinasehæmmer eller hormonbehandling), eller som tidligere havde fået strålebehandling af abdomen eller bækken, blev ekskluderet fra studiet.

Sammenlagt blev 1.873 patienter randomiseret til følgende tre arme:

- CPP-arm: Fem serier af placebo (startende i serie 2) i kombination med carboplatin (AUC 6) og paclitaxel (175 mg/m²) i 6 behandlingsserier, efterfulgt af placebo alene, i op til sammenlagt 15 måneders behandling
- CPB15-arm: Fem serier af bevacizumab (15 mg/kg hver 3. uge startende i behandlingsserie 2) i kombination med carboplatin (AUC 6) og paclitaxel (175 mg/m²) i 6 behandlingsserier, efterfulgt af placebo alene, i op til sammenlagt 15 måneders behandling
- CPB15+-arm: Fem behandlingsserier af bevacizumab (15 mg/kg hver 3. uge startende i behandlingsserie 2) i kombination med carboplatin (AUC 6) og paclitaxel (175 mg/m²) i 6 behandlingsserier, efterfulgt af fortsat behandling med bevacizumab (15 mg/kg hver 3. uge) som monoterapi, i op til sammenlagt 15 måneders behandling.

Størstedelen af patienterne i studiet var kaukasere (87 % i alle tre arme). Medianalderen var 60 år i CPP- og CPB15-armene og 59 år i CPB15+-armen. 29 % af patienterne i CPP- og CPB15-armene og 26 % i CPB15+-armen var over 65 år. Samlet set havde cirka 50 % af patienterne en GOG-PS på 0 før forsøgets start, 43 % en GOG-PS score på 1 og 7 % en GOG-PS score på 2. De fleste patienter havde epitelialt ovariekarcinom (82 % i CPP og CPB15, 85 % i CPB15+), efterfulgt af primært peritonealt karcinom (16 % i CPP, 15 % i CPB15, 13 % i CPB15+) og tubakarcinom (1 % i CPP, 3 % i CPB15, 2 % i CPB15+). Størstedelen af patienterne havde serøs histologisk type af adenokarcinom (85 % i CPP og CPB15, 86 % i CPB15+). Samlet set var ca. 34 % af patienterne FIGO stadie III optimalt tumorreducerede med makroskopisk residualsygdom, 40 % stadie III sub-optimalt tumorreducerede, og 26 % var stadie IV-patienter.

Det primære endepunkt var PFS, baseret på investigators vurdering af sygdomsprogression baseret på radiologiske scanninger eller CA-125-niveauer, eller symptomatisk forværring per protokol. Yderligere blev en præspecificeret analyse med datarensuring for CA-125-progressionser udført såvel som en uafhængig vurdering af PFS fastlagt ved radiologiske scanninger.

Studiet opfyldte det primære mål, som var forbedret PFS. Patienter, som fik bevacizumab i en dosis på 15 mg/kg hver 3. uge i kombination med kemoterapi og fortsatte med at få bevacizumab alene (CPB15+), havde en klinisk betydningsfuld og statistisk signifikant forbedring af PFS sammenlignet med patienter, som blev behandlet med kemoterapi alene (carboplatin og paclitaxel) i frontlinjebehandlingsregimet.

Ingen klinisk betydningsfuld fordel i PFS blev observeret hos patienter, som kun fik bevacizumab i kombination med kemoterapi og ikke fortsatte med at få bevacizumab-monoterapi (CPB15).

Resultaterne fra dette studie er sammenfattet i tabel 16.

Tabel 16. Effektræsultater fra studie GOG-0218

Progressionsfri overlevelse ¹			
	CPP (n= 625)	CPB15 (n= 625)	CPB15+ (n= 623)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	10,6	11,6	14,7
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ²		0,89 (0,78, 1,02)	0,70 (0,61, 0,81)
p-værdi ^{3,4}		0,0437	< 0,0001
Objektiv responsrate ⁵			
	CPP (n= 396)	CPB15 (n= 393)	CPB15+ (n= 403)
% patienter med objektivt respons	63,4	66,2	66,0
p-værdi		0,2341	0,2041
Samlet overlevelse ⁶			
	CPP (n= 625)	CPB15 (n= 625)	CPB15+ (n= 623)
Median samlet overlevelse (måneder)	40,6	38,8	43,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ²		1,07 (0,91, 1,25)	0,88 (0,75, 1,04)
p-værdi ³		0,2197	0,0641

¹Investigatorvurderet GOG-protokolspecificeret PFS-analyse (hverken censureret for CA-125-progressioner eller censureret for non-protokolleret terapi (NPT) før sygdomsprogression) med data cut-off den 25. februar 2010.

²I forhold til kontrolarmen; stratificeret hazard ratio.

³Ensidig log-rank p-værdi.

⁴Underlagt en p-værdigrænse på 0,0116.

⁵Patienter med målbar sygdom ved baseline.

⁶Den endelige analyse for samlet overlevelse blev udført, da 46,9 % af patienterne var døde.

Præspecificerede PFS-analyser blev udført, alle med en cut-off den 29. september 2009. Resultaterne fra disse præspecificerede analyser er følgende:

- Den protokolspecificerede analyse af investigatorvurderet PFS (uden censurering for CA-125-progression eller non-protokolleret terapi [NPT]) viser en stratificeret hazard ratio på 0,71 (95 % KI: 0,61-0,83, ensidig log-rank p-værdi < 0,0001), når CPB15+ bliver sammenlignet med CPP, med en median PFS på 10,4 måneder i CPP-armen og 14,1 måneder i CPP15+-armen.
- Den primære analyse af investigatorvurderet PFS (censurering for CA-125-progression og NPT) viser en stratificeret hazard ratio på 0,62 (95 % KI: 0,52-0,75, ensidig log-rank p-værdi < 0,0001), når CPB15+ bliver sammenlignet med CPP, med en median PFS på 12,0 måneder i CPP-armen og 18,2 måneder i CPP15+-armen.
- Analysen af PFS som fastsat af den uafhængige evalueringskomité (censurering for NPT) viser en stratificeret hazard ratio på 0,62 (95 % KI: 0,50-0,77, ensidig log-rank p-værdi < 0,0001), når

CPP15+ bliver sammenlignet med CPP, med en median PFS på 13,1 i CPP-armen og 19,1 måneder i CPP15+-armen.

PFS-undergruppeanalyse af sygdomsstadie og tumorreduktionsstatus er sammenfattet i tabel 17. Disse resultater påviser robusthed af PFS-analysen som vist i tabel 16.

Tabel 17. PFS¹-resultater efter sygdomsstadie og tumorreduktionsstatus fra studie GOG-0218

Randomiserede patienter med stadie III optimalt tumorreduceret sygdom ^{2,3}			
	CPP (n= 219)	CPB15 (n= 204)	CPB15+ (n= 216)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	12,4	14,3	17,5
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,81 (0,62, 1,05)	0,66 (0,50, 0,86)
Randomiserede patienter med stadie III sub-optimalt tumorreduceret sygdom ³ CP			
	CPP (n= 253)	CPB15 (n= 256)	CPB15+ (n= 242)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	10,1	10,9	13,9
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,93 (0,77, 1,14)	0,78 (0,63, 0,96)
Randomiserede patienter med stadie IV sygdom			
	CPP (n= 153)	CPB15 (n= 165)	CPB15+ (n= 165)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	9,5	10,4	12,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,90 (0,70, 1,16)	0,64 (0,49, 0,82)

¹Investigatorvurderet GOG-protokolspecificeret PFS-analyse (hverken censureret for CA-125-progressioner eller censureret for non-protokolleret terapi (NPT) før sygdomsprogression) med data cut-off den 25. februar 2010.

²Med makroskopisk residualsygdom.

³3,7 % af den samlede randomiserede patientpopulation havde stadium III B-sygdom.

⁴I forhold til kontrolarmen.

BO17707 (ICON7)

BO17707 var et fase III, to-armet, multicenter, randomiseret, kontrolleret, ublindet studie, som sammenlignede virkningen af tillæg af bevacizumab med carboplatin plus paclitaxel hos patienter med FIGO-stadie I eller IIA (grad 3 eller clear cell histologi alene, n = 142) eller FIGO-stadie IIB-IV (alle grader og alle histologiske typer, n = 1.386) epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer efter operation (NCI-CTCAE v.3). FIGO stadieinddeling version 1988 var brugt i dette studie.

Patienter, som tidligere var behandlet med bevacizumab eller tidligere havde fået systemisk anticancerbehandling for ovariecancer (f.eks. kemoterapi, behandling med monoklonale antistoffer, behandling med tyrosinkinasehæmmer eller hormonbehandling), eller som tidligere havde fået strålebehandling af abdomen eller bækken, blev ekskluderet fra studiet.

Sammenlagt blev 1.528 patienter randomiseret ligeligt til de følgende to arme:

- CP-arm: Carboplatin (AUC 6) og paclitaxel (175 mg/m²) i 6 behandlingsserier af 3 ugers varighed.
- CPB7,5+-arm: Carboplatin (AUC 6) og paclitaxel (175 mg/m²) i 6 behandlingsserier af 3 ugers varighed plus bevacizumab (7,5 mg/kg hver 3. uge) i op til 12 måneder (bevacizumab blev

startet i anden kemoterapiserie, hvis behandling blev initieret inden for 4 uger efter operation, og i første behandlingsserie, hvis behandling blev påbegyndt mere end 4 uger efter operation).

Størstedelen af patienterne inkluderet i studiet var kaukasere (96 %). Medianalderen var 57 år i begge behandlingsarme. 25 % af patienterne i de 2 behandlingsarme var 65 år eller ældre, og ca. 50 % af patienterne havde en ECOG PS på 1, og 7 % af patienterne i hver behandlingsarm havde en ECOG PS på 2. Størstedelen af patienterne havde EOC (87,7 %) efterfulgt af PPC (6,9 %) og FTC (3,7 %) eller en blanding af de tre oprindelser (1,7 %). De fleste patienter var FIGO stadie III (68 % i begge), efterfulgt af FIGO stadie IV (13 % og 14 %), FIGO stadie II (10 % og 11 %) og FIGO stadie I (9 % og 7 %). Størstedelen af patienterne i de 2 behandlingsarme (74 % og 71 %) havde lavt differentierede (grad 3) primære tumorer ved baseline. Forekomsten af hver histologisk undertype af epitelialt ovariekarcinom var ens i behandlingsarmene. 69 % af patienterne i hver behandlingsarm havde serøs histologisk type af adenokarcinom.

Det primære endepunkt var PFS vurderet af investigator ved brug af RECIST.

Studiet opfyldte det primære mål, som var forbedret PFS. Patienter, som fik bevacizumab i en dosis på 7,5 mg/kg hver 3. uge i kombination med kemoterapi og fortsatte med at få bevacizumab i op til 18 behandlingsserier, havde en statistisk signifikant forbedring af PFS sammenlignet med patienter, som blev behandlet med kemoterapi (carboplatin og paclitaxel) alene i frontlinjebehandlingsregimet.

Resultaterne fra dette studie er sammenfattet i tabel 18.

Tabel 18. Effektræsultater fra studie BO17707 (ICON7)

Progressionsfri overlevelse		
	CP (n= 764)	CPB7,5+ (n= 764)
Median PFS (måneder) ²	16,9	19,3
Hazard ratio [95 % konfidensinterval] ²	0,86 [0,75; 0,98] (p-værdi = 0,0185)	
Objektiv responsrate ¹		
	CP (n= 277)	CPB7,5+ (n= 272)
Responsrate	54,9 %	64,7 %
	(p-værdi = 0,0188)	
Samlet overlevelse ³		
	CP (n= 764)	CPB7,5+ (n= 764)
Median (måneder)	58,0	57,4
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,99 [0,85; 1,15] (p-værdi = 0,8910)	

¹Hos patienter med målbar sygdom ved baseline.

²Investigatorvurderet PFS-analyse med data cut-off den 30. november 2010.

³Endelig OS-analyse udført, da 46,7 % af patienterne var døde, med data cut-off den 31. marts 2013.

Den primære analyse af investigatorvurderet PFS med cut-off den 28. februar 2010 viser en ustratificeret hazard ratio på 0,79 (95 % konfidensinterval: 0,68-0,91, tosidig log-rank p-værdi 0,0010) med en median PFS på 16,0 måneder i CP-armen og 18,3 måneder i CPB7,5+-armen.

PFS-undergruppeanalyse af sygdomsstadie og tumorreduktionsstatus er sammenfattet i tabel 19. Disse resultater påviser robusthed af den primære PFS-analyse som vist i tabel 18.

Tabel 19. PFS¹-resultater efter sygdomsstadie og tumorreduktionsstatus fra studie BO17707 (ICON7)

Randomiserede patienter med stadie III optimalt tumorreduceret sygdom ^{2,3}		
	CP (n=368)	CPB7,5+ (n=383)
Median progressionsfri overlevelse (måned)	17,7	19,3
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,89 (0,74, 1,07)
Randomiserede patienter med stadie III sub-optimalt tumorreduceret sygdom ³ CP		
	CP (n=154)	CPB7,5+ (n = 140)
Median progressionsfri overlevelse (måned)	10,1	16,9
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,67 (0,52, 0,87)
Randomiserede patienter med stadie IV sygdom		
	CP (n=97)	CPB7,5+ (n=104)
Median progressionsfri overlevelse (måned)	10,1	13,5
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) ⁴		0,74 (0,55, 1,01)

¹Investigatorvurderet PFS-analyse med data cut-off den 30. november 2010.

²Med eller uden makroskopisk residualsygdom.

³5,8 % af den samlede randomiserede patientpopulation havde stadium III B-sygdom.

⁴I forhold til kontrolarmen.

Recidiverende ovariecancer

Bevacizumabs sikkerhed og virkning ved behandling af recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer og primær peritonealcancer blev undersøgt i tre fase III-studier (AVF4095g, MO22224 og GOG-0213) hos forskellige patientpopulationer og med forskellige kemoterapiregimer.

- AVF4095g evaluerede bevacizumabs virkning og sikkerhed i kombination med carboplatin og gemcitabin, efterfulgt af bevacizumab som monoterapi, hos patienter med platinfølsom, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer.
- GOG-0213 evaluerede bevacizumabs virkning og sikkerhed i kombination med carboplatin og paclitaxel, efterfulgt af bevacizumab som monoterapi, hos patienter med platinfølsom, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer.
- MO22224 evaluerede bevacizumabs virkning og sikkerhed i kombination med paclitaxel, toptotecan eller pegyleret liposomal doxorubicin hos patienter med platinresistent, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer.

AVF4095g

Bevacizumabs sikkerhed og virkning ved behandling af platinfølsom, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer hos patienter, som ikke tidligere havde fået kemoterapi for recidiverende sygdom eller bevacizumabbehandling, blev undersøgt i et fase III, randomiseret, dobbeltblindet, placebokontrolleret studie (AVF4095g). Studiet sammenlignede virkningen af at tilføje bevacizumab til carboplatin plus gemcitabin-kemoterapi og fortsætte med bevacizumab i monoterapi til progression, med behandling med carboplatin plus gemcitabin alene.

Kun patienter, som havde histologisk dokumenteret ovariecancer, primær peritonealcancer eller tubacancer, som havde recidiv > 6 måneder efter platinbaseret kemoterapi, som ikke havde fået

kemoterapi for recidiverende sygdom, og som ikke tidligere havde fået bevacizumab eller behandling med andre VEGF-hæmmere eller VEGF-receptor-målede lægemidler, blev inkluderet i studiet.

I alt blev 484 patienter med målbar sygdom randomiseret 1:1 til enten:

- Carboplatin (AUC₄, dag 1) og gemcitabin (1.000 mg/m² på dag 1 og 8) samtidig med placebo hver 3. uge i 6 og op til 10 behandlingsserier, efterfulgt af placebo (hver 3. uge) som monoterapi indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet.
- Carboplatin (AUC₄, dag 1) og gemcitabin (1.000 mg/m² på dag 1 og 8) samtidig med bevacizumab (15 mg/kg, dag 1) hver 3. uge i 6 og op til 10 behandlingsserier, efterfulgt af bevacizumab (15 mg/kg hver 3. uge) som monoterapi indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet.

Det primære endepunkt var progressionsfri overlevelse vurderet af investigator ved brug af modificeret RECIST 1.0. Yderligere endepunkter inkluderede objektivi respons, responsvarighed, samlet overlevelse og sikkerhed. Der blev også udført en uafhængig vurdering af det primære endepunkt.

Resultater fra studiet er opsummeret i tabel 20.

Tabel 20. Effektræsultater fra studie AVF4095g

Progressionsfri overlevelse				
	Investigators vurdering		Uafhængig vurdering	
	Placebo + C/G (n= 242)	Bevacizumab + C/G (n= 242)	Placebo + C/G (n= 242)	Bevacizumab + C/G (n= 242)
<i>Ikke censureret for NPT</i>				
Median progressionsfri overlevelse (månedes)	8,4	12,4	8,6	12,3
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,524 [0,425, 0,645]		0,480 [0,377, 0,613]	
p-værdi	< 0,0001		< 0,0001	
<i>Censureret for NPT</i>				
Median progressionsfri overlevelse (månedes)	8,4	12,4	8,6	12,3
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,484 [0,388, 0,605]		0,451 [0,351, 0,580]	
p-værdi	< 0,0001		< 0,0001	
Objektiv responsrate				
	Investigators vurdering		Uafhængig vurdering	
	Placebo + C/G (n= 242)	Bevacizumab + C/G (n= 242)	Placebo + C/G (n= 242)	Bevacizumab + C/G (n= 242)
% patientes med objektivt respons	57,4 %	78,5 %	53,7 %	74,8 %
p-værdi	< 0,0001		< 0,0001	
Samlet overlevelse				
	Placebo + C/G (n= 242)		Bevacizumab + C/G (n= 242)	
Median samlet overlevelse (månedes)	32,9		33,6	
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,952 [0,771, 1,176]			
p-værdi	0,6479			

PFS undergruppeanalyser, som er afhængige af tiden til recidiv siden den sidste platinbehandling, er opsummeret i tabel 21.

Tabel 21. Progressionsfri overlevelse efter tid fra sidste platinbehandling indtil recidiv

Tid fra sidste platinbehandling indtil recidiv	Investigators vurdering	
	Placebo+ C/G (n= 242)	Bevacizumib + C/G (n= 242)
6 -12 måneder (n = 202)		
Median	8,0	11,9
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,41 (0,29-0,58)	
> 12 måneder (n = 282)		
Median	9,7	12,4
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,55 (0,41-0,73)	

GOG-0213

GOG-0213, et fase III randomiseret, kontrolleret og ublindet studie, undersøgte sikkerhed og virkning af bevacizumab hos patienter med platinfølsom, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer, som ikke tidligere havde fået kemoterapi for recidiverende sygdom. Der var ingen eksklusionskriterier for tidligere behandling med angiogenesehæmmere. Studiet evaluerede virkningen af at tilføje bevacizumab til carboplatin+paclitaxel og fortsætte med bevacizumab som monoterapi til sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet, sammenlignet med carboplatin+paclitaxel alene.

I alt blev 673 patienter randomiseret ligeligt mellem to følgende behandlingsarme:

- CP-arm: Carboplatin (AUC5) og paclitaxel (175 mg/m² intravenøst) hver 3. uge i 6 og op til 8 behandlingsserier.
- CPB-arm: Carboplatin (AUC5) og paclitaxel (175 mg/m² intravenøst) samtidig med bevacizumab (15 mg/kg) hver 3. uge i 6 og op til 8 behandlingsserier, efterfulgt af bevacizumab (15 mg/kg hver 3. uge) som monoterapi indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet.

De fleste af patienterne i både CP-armen (80,4 %) og CPB-armen (78,9 %) var kaukasiere. Medianalderen var 60,0 år i CP-armen og 59,0 år i CPB-armen. Størstedelen af patienterne (CP: 64,6 %, CPB: 68,8 %) var i aldersgruppen < 65 år. Ved baseline havde de fleste patienter i begge behandlingsarme en GOG PS på 0 (CP: 82,4 %; CPB: 80,7 %) eller 1 (CP: 16,7 %; CPB: 18,1 %). En GOG PS på 2 ved baseline var rapporteret hos 0,9 % af patienterne i CP-armen og 1,2 % af patienterne i CPB-armen.

Det primære virkningsendepunkt var samlet overlevelse (OS). Det sekundære virkningsendepunkt var progressionsfri overlevelse (PFS). Resultater vises i tabel 22.

Tabel 22. Effektræsultater^{1,2} fra studie GOG-0213

Primært endepunkt		
Samlet overlevelse	CP (n= 336)	CPB (n= 337)
Median samlet overlevelse (måneder)	37,3	42,6
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) (eCRF) ^a	0,823 [0,680; 0,996]	
p-værdi	0,0447	
Hazard ratio (95 % konfidensinterval) (registrerings-form) ^b	0,838 [CI: 0,693, 1,014]	
p-værdi	0,0683	
Sekundært endepunkt		
Progressionsfri overlevelse (PFS)	CP (n= 336)	CPB (n= 337)
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	10,2	13,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,613 [0,521, 0,721]	
p-værdi	< 0,0001	

¹Endelig analyse

²Tumurvurdering og responseevaluering var bestemt af investigatorerne ud fra GOG RECIST-kriterier (revideret RECIST-guideline (version 1.1). Eur J Cancer. 2009;45:228Y247).

^aHazard ratio blev estimeret ud fra Cox proportionelle hazard-modeller stratificeret efter varighed af platinfri periode før inklusion i studiet per eCRF (electronic case report form) og sekundær kirurgisk tumorreduktionsstatus Ja/Nej. (Ja = randomiseret til tumorreduktion eller randomiseret til ingen tumorreduktion; Nej = ikke en kandidat eller kandidaten indvilligede ikke i tumorreduktion).

^bStratificeret efter varighed af behandlingsfri periode før inklusion i studiet per registreringsform og sekundær kirurgisk tumorreduktionsstatus Ja/Nej.

Studiet opfyldte det primære mål, som var forbedret samlet overlevelse. Behandling med bevacizumab 15 mg/kg hver 3. uge i kombination med kemoterapi (carboplatin og paclitaxel) i 6 og op til 8 behandlingsserier, efterfulgt af bevacizumab indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet, resulterede i en klinisk betydningsfuld og statistisk signifikant forbedring i samlet overlevelse sammenlignet med behandling med carboplatin og paclitaxel alene, ved data udledt fra eCRF.

MO22224

Studie MO22224 evaluerede bevacizumabs virkning og sikkerhed i kombination med kemoterapi til platinresistent, recidiverende epitelial ovariecancer, tubacancer og primær peritonealcancer. Studiet var designet som en åben, randomiseret, 2-armet fase III-evaluering af bevacizumab plus kemoterapi vs. kemoterapi alene.

Studiet omfattede i alt 361 patienter, der fik kemoterapi (paclitaxel, topotecan eller pegyleret liposomal doxorubicin) alene eller i kombination med bevacizumab:

Kemoterapi-arm (kemoterapi alene):

- Paclitaxel 80 mg/m² som 1-times intravenøs infusion på dag 1, 8, 15 og 22 hver 4. uge.
- Topotecan 4 mg/m² som 30-minutters intravenøs infusion på dag 1, 8 og 15 hver 4. uge. Alternativt kan en dosis på 1,25 mg/m² administreres over 30 minutter på dag 1-5 hver 3. uge.
- Pegyleret liposomal doxorubicin 40 mg/m² som 1 mg/min intravenøs infusion, kun på dag 1 hver 4. uge. Efter første behandlingsserie kan lægemidlet gives som en 1-times infusion.

Kemoterapi+bevacizumab-arm:

- Den valgte kemoterapi blev kombineret med bevacizumab 10 mg/kg intravenøst hver 2. uge (eller bevacizumab 15 mg/kg hver 3. uge, hvis det anvendes i kombination med topotecan 1,25 mg/m² på dag 1-5 hver 3. uge).

Studiet inkluderede patienter med epitelial ovariecancer, tubacancer eller primær peritonealcancer, der var progredieret < 6 måneder efter seneste platinbehandling, som bestod som minimum af 4 platinbehandlingsserier. Patienterne skulle have forventet levetid \geq 12 uger og måtte ikke tidligere have fået strålebehandling af bækken eller abdomen. De fleste patienter var i FIGO-stadie IIIC eller IV. Størstedelen af patienter i begge arme havde ECOG-performancestatus på 0 (kemoterapi: 56,4 % vs. kemoterapi + bevacizumab: 61,2 %). Procentdelen af patienter med ECOG-performancestatus 1 eller \geq 2 var henholdsvis 38,7 % og 5,0 % i kemoterapi-armen og 29,8 % og 9,0 % i kemoterapi + bevacizumab-armen. Der foreligger information om race for 29,3 % af patienterne, og næsten alle var kaukasiere. Patienternes medianalder var 61,0 (spændvidde 25-84) år. I alt 16 patienter (4,4 %) var > 75 år. Den samlede seponeringsfrekvens på grund af bivirkninger var 8,8 % i kemoterapi-armen og 43,6 % i kemoterapi + bevacizumab-armen (hovedsagelig på grund af bivirkninger af grad 2-3). Mediantiden til seponering var 5,2 måneder i kemoterapi + bevacizumab-armen sammenlignet med 2,4 måneder i kemoterapi-armen. Seponeringsfrekvensen på grund af bivirkninger i undergruppen af patienter > 65 år var 8,8 % i kemoterapi-armen og 50,0 % i kemoterapi+bevacizumab-armen. Hazard ratio for progressionsfri overlevelse var 0,47 (95 % konfidensinterval: 0,35; 0,62) og 0,45 (95 % konfidensinterval: 0,31; 0,67) for henholdsvis undergruppe < 65 år og \geq 65 år.

Det primære endepunkt var progressionsfri overlevelse; de sekundære endepunkter omfattede objektiv responsrate og samlet overlevelse. Resultater vises i tabel 23.

Tabel 23. Effektræsultater fra studie MO22224

Primært endepunkt		
Progressionsfri overlevelse*		
	Kemoterapi (n = 182)	Kemoterapi + bevacizumab (n = 179)
Median (månedet)	3,4	6,7
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,379 [0,296, 0,485]	
p-værdi	< 0,0001	
Sekundære endepunkter		
Objektiv responsrate**		
	Kemoterapi (n = 144)	Kemoterapi + bevacizumab (n = 142)
% patienter med objektivt respons	18 (12,5 %)	40 (28,2 %)
p-værdi	0,0007	
Samlet overlevelse (endelig analyse)***		
	Kemoterapi (n = 182)	Kemoterapi + bevacizumab (n = 179)
Median samlet overlevelse (månedet)	13,3	16,6
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,870 [0,678, 1,116]	
p-værdi	0,2711	

Alle analyser i tabellen er stratificerede.

*Skæringsdato for den primære analyse var 14. november 2011.

**Randomiserede patienter med målbar sygdom ved baseline.

***Den endelige analyse af samlet overlevelse er udført efter registrering af 266 dødsfald, hvilket udgør 73,7 % af de inkluderede patienter.

Studiet opfyldte det primære mål, som var forbedret PFS. Sammenlignet med patienter behandlet med kemoterapi (paclitaxel, topotecan eller pegyleret liposomal doxorubicin) alene ved recidiverende platin-resistent sygdom havde patienter behandlet med bevacizumab i en dosis på 10 mg/kg hver 2. uge (eller 15 mg/kg hver 3. uge, hvis anvendt i kombination med 1,25 mg/m² topotecan på dag 1-5 hver 3. uge) i kombination med kemoterapi, og som fortsatte behandling med bevacizumab indtil sygdomsprogression eller uacceptabel toksicitet, statistisk signifikant forbedring i PFS. De eksploratoriske PFS- og OS-analyser af kemoterapi-kohorten (paclitaxel, topotecan og pegyleret liposomal doxorubicin) vises i tabel 24.

Tabel 24. Eksploratoriske PFS- og OS-analyser af kemoterapi-kohorten

	Kemoterapi	Kemoterapi + bevacizumab
Paclitaxel	n = 115	
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	3,9	9,2
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,47 [0,31, 0,72]	
Median samlet overlevelse (måneder)	13,2	22,4
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,64 [0,41, 0,99]	
Topotecan	n = 120	
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	2,1	6,2
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,28 [0,18, 0,44]	
Median samlet overlevelse (måneder)	13,3	13,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	1,07 [0,70, 1,63]	
PEGYLERET LIPOSOMAL DOXORUBICIN	n = 126	
Median progressionsfri overlevelse (måneder)	3,5	5,1
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,53 [0,36, 0,77]	
Median samlet overlevelse (måneder)	14,1	13,7
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,91 [0,61, 1,35]	

Cervixcancer

GOG-0240

Virkning og sikkerhed af bevacizumab i kombination med kemoterapi (paclitaxel og cisplatin eller paclitaxel og topotecan) i behandlingen af patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk cervixkarcinom blev evalueret i studiet GOG-0240, et randomiseret, 4-armet, ublindt fase III-multicenterstudie.

Studiet omfattede i alt 452 patienter, der blev randomiseret til at få enten:

- Paclitaxel 135 mg/m² intravenøst over 24 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 2, hver 3. uge; eller
Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 2, hver 3. uge; eller
Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 1, hver 3. uge.
- Paclitaxel 135 mg/m² intravenøst over 24 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 2 plus bevacizumab 15 mg/kg intravenøst på dag 2, hver 3. uge; eller
Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 2 plus bevacizumab 15 mg/kg intravenøst på dag 2, hver 3. uge; eller
Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og cisplatin 50 mg/m² intravenøst på dag 1 plus bevacizumab 15 mg/kg intravenøst på dag 1, hver 3. uge.
- Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og topotecan 0,75 mg/m² intravenøst over 30 minutter på dag 1-3, hver 3. uge
- Paclitaxel 175 mg/m² intravenøst over 3 timer på dag 1 og topotecan 0,75 mg/m² intravenøst over 30 minutter på dag 1-3 plus bevacizumab 15 mg/kg intravenøst på dag 1, hver 3. uge.

Studiet inkluderede patienter med persisterende, recidiverende eller metastatisk planocellulært karcinom, adenoskvamøst karcinom eller adenokarcinom i cervix, som ikke kunne kureres med operation og/eller strålebehandling, og som ikke tidligere havde fået behandling med bevacizumab, andre VEGF-hæmmere eller VEGF-receptor-målrettede lægemidler.

Medianalder var 46,0 år (spændvidde: 20-83) i kemoterapigruppen og 48,0 år (spændvidde: 22-85) i kemoterapi+bevacizumabgruppen. 9,3 % af patienterne i kemoterapi gruppen og 7,5 % af patienterne i kemoterapi+bevacizumabgruppen var over 65 år.

Af de 452 patienter randomiseret ved baseline var størstedelen kaukasiere (80,0 % i kemoterapigruppen og 75,3 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen), havde planocellulært karcinom (67,1 % i kemoterapigruppen og 69,6 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen), havde vedvarende/recidiverende sygdom (83,6 % i kemoterapigruppen og 82,8 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen), havde 1-2 metastatiske foci (72,0 % i kemoterapigruppen og 76,2 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen), havde lymfeknude-involvering (50,2 % i kemoterapigruppen og 56,4 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen) og havde en platin-fri periode på ≥ 6 måneder (72,5 % i kemoterapigruppen og 64,4 % i kemoterapi+bevacizumabgruppen).

Det primære virkningsendepunkt var samlet overlevelse. Sekundære virkningsendepunkter inkluderede progressionsfri overlevelse og objektiv responsrate. Resultaterne for bevacizumabbehandling og forsøgsbehandling fra den primære analyse og followup-analysen er præsenteret henholdsvis i tabel 25 og 26.

Tabel 25. Effektræsultater fra studie GOG-0240 for bevacizumab-behandling

	Kemoterapi (n = 225)	Kemoterapi + bevacizumab (n = 227)
Primært endepunkt		
Samlet overlevelse (primær analyse)⁶		
Median (måneder) ¹	12,9	16,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,74 [0,58, 0,94] (p-værdi ⁵ = 0,0132)	
Samlet overlevelse (followup-analyse)⁷		
Median (måneder) ¹	13,3	16,8
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,76 [0,62, 0,94] (p-værdi ^{5,8} = 0,0126)	
Sekundære endepunkter		
Progressionsfri overlevelse (primær analyse)⁶		
Median PFS (måneder) ¹	6,0	8,3
Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	0,66 [0,54, 0,81] (p-værdi ⁵ < 0,0001)	
Bedste objektive respons (primær analyse)⁶		
Respondenter (responsrate ²)	76 (33,8 %)	103 (45,4 %)
95 % konfidensinterval for responsrate ³	[27,6%, 40,4%]	[38,8%, 52,1%]
Forskel i responsrater	11,60 %	
95 % konfidensinterval for forskel på responsrate ⁴	[2,4%, 20,8%]	
p-værdi (Chi2 test)	0,0117	

¹Kaplan-Meier-estimer.

²Patienter og procentdel af patienter med det bedste objektive respons bekræftet komplet respons eller partielt respons; procent beregnet på grundlag af patienter med målbar sygdom ved baseline.

³95 % konfidensinterval for binomial fordeling for en prøve (one sample binomial) beregnet efter Pearson-Clopper-metoden.

⁴Ca. 95 % konfidensinterval for forskel mellem to rater ved brug af Hauck-Anderson-metoden.

⁵log-rank test (stratificeret).

⁶Primær-analyse blev udført ved data cut-off 12. december 2012 og betragtes som den endelige analyse.

⁷Followup-analyse blev udført ved data cut-off 7. marts 2014.

⁸p-p-værdi er kun vist for oplysende formål.

Tabel 26. Resultater for samlet overlevelse fra studie GOG-0240 med forsøgsbehandling

Behandlingsammenligning	Anden faktor	Samlet overlevelse (primær analyse) ¹ Hazard ratio (95 % konfidensinterval)	Samlet overlevelse (followup-analyse) ² Hazard ratio (95 % konfidensinterval)
Bevacizumab vs. intet Bevacizumab	Cisplatin+ Paclitaxel	0,72 (0,51, 1,02) (17,5 vs. 14,3 måneder; p = 0,0609)	0,75 (0,55, 1,01) (17,5 vs. 15,0 måneder; p = 0,0584)
	Topotecan + Paclitaxel	0,76 (0,55, 1,06) (14,9 vs. 11,9 måneder; p = 0,1061)	0,79 (0,59, 1,07) (16,2 vs. 12,0 måneder; p = 0,1342)
Topotecan + Paclitaxel vs. Cisplatin+ Paclitaxel	Bevacizumab	1,15 (0,82, 1,61) (14,9 vs. 17,5 måneder; p = 0,4146)	1,15 (0,85, 1,56) (16,2 vs. 17,5 måneder; p = 0,3769)
	Intet Bevacizumab	1,13 (0,81, 1,57) (11,9 vs. 14,3 måneder; p = 0,4825)	1,08 (0,80, 1,45) (12,0 vs. 15,0 måneder; p = 0,6267)

¹Primær-analyse blev udført ved data cut-off 12. december 2012 og betragtes som den endelige analyse.

²Followup-analyse blev udført ved data cut-off 7. marts 2014; alle p-værdier er kun vist for oplysende formål.

Pædiatrisk population

Det Europæiske Lægemiddelagentur har dispenseret fra kravet om at fremlægge resultaterne af studier med bevacizumab i alle undergrupper af den pædiatriske population ved brystkarcinom, adenokarcinom i colon og rectum, lungekarcinom (småcellet og ikke-småcellet karcinom), nyre- og nyrebækkenkarcinom (eksklusive nefroblastom, nefroblastomatose, clear-cell-sarkom, mesoblastisk nefrom, nyremarvskarcinom og rabdoid tumor i nyren), ovariekarcinom (eksklusive rabdomyosarkom og stamcelletumorer), tubakarcinom (eksklusive rabdomyosarkom og stamcelletumorer), peritonealkarcinom (eksklusive blastomer og sarkomer) samt karcinom i cervix og corpus uteri.

Højgrads-gliom

I to tidligere studier med i alt 30 børn > 3 år med recidiverende eller progredierende højgrads-gliom blev der ikke observeret antitumor-aktivitet ved behandling med bevacizumab og irinotecan (CPT-11). Der er utilstrækkelig information til at fastslå sikkerhed og virkning af bevacizumab hos børn med nylig diagnosticeret højgrads-gliom.

- I et enkelt-arms-studie (PBTC-022) blev 18 børn med recidiverende eller progredierende højgrads-gliom, som ikke involverede hjernebroen (herunder 8 med glioblastom [WHO grad IV], 9 med anaplastisk astrocytom [grad III] og 1 med anaplastisk oligodendrogliom [grad III]), behandlet med bevacizumab (10 mg/kg) med to ugers mellemrum og derefter med bevacizumab i kombination med CPT-11 (125-350 mg/m²) én gang hver 2. uge indtil progression. Der var ingen objektive (delvise eller komplette) radiologiske respons (Macdonald kriterier). Toksicitet og bivirkninger inkluderede arteriel hypertension og træthed samt CNS-iskæmi med akutte neurologiske udfald.
- I et retrospektivt studie på en enkelt institution blev 12 konsekutive børn (2005-2008) med recidiverende eller progredierende højgrads-gliom (3 med WHO grad IV, 9 med grad III) behandlet med bevacizumab (10 mg/kg) og irinotecan (125 mg/m²) hver 2. uge. Der var ingen komplette respons og 2 delvise respons (Macdonald kriterier).

I et randomiseret fase II-studie (BO25041) blev 121 patienter ≥ 3 år til < 18 år med nyligt diagnosticeret supratentorielt eller infratentorielt cerebellært eller pedunkulært højgrads-gliom behandlet med post-operativ strålebehandling (RT) og adjuverende temozolomid (T) med og uden bevacizumab: 10 mg/kg intravenøst hver 2. uge.

Studiet nåede ikke det primære endepunkt. Der blev ikke vist en signifikant forbedring af hændelsesfri overlevelse (vurderet af en central Radiology Review Committee), når bevacizumab var føjet til RT/T-behandlingsarmen, sammenlignet med RT/T-behandlingsarmen alene (Hazard Ratio = 1,44; 95% konfidensinterval: 0,90, 2,30). Disse resultater var konsistente med resultater fra forskellige sensitivitetssanalyser og i klinisk relevante undergrupper. Resultater for alle sekundære endepunkter (investigator-vurderet hændelsesfri overlevelse, objektiv responsrate og samlet overlevelse) var konsistente og viste ingen forbedring ved tilføjelse af bevacizumab til RT/T-behandlingsarmen sammenlignet med RT/T-behandlingsarmen alene.

Tilføjelse af bevacizumab til RT/T vidste ikke kliniske fordele i studie BO25041 hos 60 evaluerbare børn med nyligt diagnosticeret supratentorielt eller infratentorielt cerebellært eller pedunkulært højgrads-gliom (se pkt. 4.2 vedrørende pædiatrisk anvendelse).

Bløddelssarkom

I et randomiseret fase II-studie (BO20924) blev i alt 154 patienter i alderen ≥ 6 måneder til < 18 år med nylig diagnosticeret metastatisk rabdomyosarkom og ikke-rabdomyosarkom bløddelssarkom behandlet med standardbehandling (induktion IVADO/IVA+/- lokal behandling efterfulgt af vedligeholdelsesbehandling med vinorelbin og cyclophosphamid) med eller uden bevacizumab (2,5 mg/kg/uge) med en samlet behandlingsvarighed på ca. 18 måneder. Ved den endelige primære analyse var der ingen statistisk signifikant forskel i det primære endepunkt, hændelsesfri overlevelse mellem behandlingsarmene, evalueret af en uafhængig vurderingskomité. HR var 0,93 (95 % konfidensinterval: 0,61; 1,41; p-værdi = 0,72). Ifølge en uafhængig vurderingskomité var forskellen i objektiv responsrate 18 % (konfidensinterval: 0,6 %, 35,3 %) mellem de to behandlingsarme blandt de få patienter, der havde evaluerbare tumor ved baseline samt en bekræftet respons ved tidligere lokal behandling: 27/75 patienter (36,0 %, 95 % konfidensinterval: 25,2 %, 47,9 %) i kemoterapi-armen og 34/63 patienter (54,0 %, 95 % konfidensinterval: 40,9 %, 66,6 %) i kemoterapi+bevacizumab-armen. De endelige analyser af samlet overlevelse viste ingen signifikant klinisk fordel med bevacizumab som tillæg til kemoterapi i denne patient-population.

I et klinisk studie BO20924 gav et tillæg med bevacizumab til standardbehandlingen ingen kliniske fordele hos 71 evaluerbare børn (fra 6 måneder til under 18 år) med metastatisk rabdomyosarkom og ikke-rabdomyosarkom bløddelssarkom (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk brug).

Forekomst af bivirkninger, herunder grad ≥ 3 bivirkninger og alvorlige bivirkninger var sammenlignelig mellem de to behandlingsarme. I begge behandlingsarme var der ingen bivirkninger som resulterede i dødsfald. Alle dødsfaldene kunne tilskrives sygdomsprogression. Bevacizumab som tillæg til kombinationsstandardbehandlingen blev tolereret hos denne pædiatriske population.

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

De farmakokinetiske data for bevacizumab stammer fra 10 kliniske studier hos patienter med solide tumorer. I alle kliniske studier blev bevacizumab administreret som en intravenøs infusion. Infusionshastigheden afhang af tolerabiliteten, med en initial infusionsvarighed på 90 minutter. Bevacizumabs farmakokinetik var lineær i dosisområdet 1 til 10 mg/kg.

Fordeling

Den typiske værdi for centralt volumen (V_c) var 2,73 l og 3,28 l for henholdsvis kvindelige og mandlige patienter, hvilket ligger på samme niveau som beskrevet for IgG'er og andre monoklonale antistoffer. Den typiske værdi for det perifere volumen (V_p) var 1,69 l og 2,35 l for henholdsvis kvindelige og mandlige patienter, når bevacizumab administreres sammen med antineoplastiske lægemidler. Efter korrektion for legemsvægt havde mandlige patienter et større V_c (+20 %) end kvindelige patienter.

Biotransformation

Vurdering af bevacizumabs metabolisme hos kaniner efter en intravenøs enkelt dosis af 125I-bevacizumab tyder på, at dets metaboliske profil svarer til, hvad der kan forventes af et nativt IgG-molekyle, som ikke binder VEGF. Metabolismen og eliminationen af bevacizumab er lignende den for endogent IgG, dvs. primært via proteolytisk katabolisme i hele kroppen inklusive endotelceller. Metabolismen er ikke primært afhængig af elimination gennem nyrerne og leveren. Binding af IgG til FcRn-receptoren medfører beskyttelse fra cellulær metabolisme og den lange terminale halveringstid.

Elimination

Clearance er i gennemsnit 0,188 og 0,220 l/døgn for henholdsvis kvindelige og mandlige patienter. Efter korrektion for legemsvægt havde mandlige patienter en højere bevacizumab-clearance (+17 %) i forhold til kvindelige patienter. Ifølge to-kompartimentmodellen er halveringstiden for en typisk kvindelig patient 18 dage og 20 dage for en typisk mandlig patient.

Generelt er lav albumin og høj tumorbyrde indikativ for sygdommens sværhedsgrad. Clearance af bevacizumab var ca. 30 % hurtigere hos patienter med lave niveauer af serumalbumin og 7 % hurtigere hos patienter med høj tumorbyrde i forhold til en typisk patient med mediane niveauer af serumalbumin og tumorbyrde.

Farmakokinetik hos specielle populationer

Populationsfarmakokinetiske data hos voksne og pædiatriske patienter blev analyseret for at evaluere virkningen af demografiske karakteristika. Hos voksne viste resultaterne ingen signifikante forskelle i bevacizumabs farmakokinetik i relation til alder.

Nedsat nyrefunktion

Der er ikke foretaget studier for at undersøge bevacizumabs farmakokinetik hos patienter med nedsat nyrefunktion, idet metabolismen og udskillelsen af bevacizumab i det væsentlige ikke finder sted i nyrerne.

Nedsat leverfunktion

Der er ikke foretaget studier for at undersøge bevacizumabs farmakokinetik hos patienter med nedsat leverfunktion, idet metabolismen og udskillelsen af bevacizumab i det væsentlige ikke finder sted i leveren.

Pædiatrisk population

Bevacizumabs farmakokinetik blev evalueret hos 152 børn, unge og unge voksne (7 måneder til 21 år; 5,9 kg til 125 kg) på tværs af 4 kliniske studier ved hjælp af en populationsfarmakokinetisk model. Resultaterne viser, at bevacizumabs clearance og distributionsvolumen er sammenlignelige hos børn og unge voksne, når der bliver justeret for legemsvægt med en tendens til lavere eksponering ved lavere legemsvægt. Alder havde ingen indvirkning på bevacizumabs farmakokinetik, når der blev taget hensyn til legemsvægt.

Bevacizumabs farmakokinetik er vel karakteriseret med den pædiatriske populationsfarmakokinetiske model med data fra 70 patienter i studie BO20924 (1,4-17,6 år; 11,6-77,5 kg) og 59 patienter i studie BO25041 (1-17 år; 11,2-82,3 kg). I studie BO20924 var eksponeringen af bevacizumab generelt lavere sammenlignet med eksponeringen hos en typisk voksen patient ved samme dosis. I studie BO25041 var eksponeringen af bevacizumab sammenlignelig med eksponeringen hos en typisk voksen ved samme dosis. I begge studier var der en tendens til, at eksponeringen for bevacizumab var lavere ved lavere legemsvægt.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

I studier af op til 26 ugers varighed på cynomolgus aber observeredes vækstforstyrrelser hos unge dyr med åbne vækstzoner efter bevacizumab middel-serumkoncentrationer under den forventede humane terapeutiske middel-serumkoncentration. Hos kaniner er det vist, at bevacizumab hæmmer sårheling i doser under den foreslåede kliniske dosis. Det blev vist, at effekten på sårheling var helt reversibel.

Der er ikke foretaget studier for at evaluere bevacizumabs mutagene og carcinogene potentiale.

Der er ikke foretaget specifikke dyreforsøg for at undersøge virkningen på fertilitet. Der kan dog forventes en skadelig effekt på fertiliteten hos kvinder, da toksicitetsstudier på dyr med gentagne doser har vist hæmning af modningen af ovariefollikler og et fald/fravær af corpora lutea og ledsagende reduktion i vægten af ovarier og uterus samt et fald i antallet af menstruationscykler.

Det er vist, at bevacizumab er embryotoksisk og teratogent, når det gives til kaniner. De observerede virkninger omfatter fald i maternel og føtal vægt, et øget antal af føtale resorptioner og en øget hyppighed af specifikke grove og skeletale misdannelser hos fostret. Der blev observeret skadelige virkninger på fostret ved alle afprøvede doser, af hvilke den laveste dosis medførte middel-serumkoncentrationer, som var ca. 3 gange større end hos mennesker, som fik 5 mg/kg hver 2. uge. Information om føtale misdannelser observeret efter markedsføring er angivet i pkt. 4.6 og 4.8.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Trehalosedihydrat
Monobasisk natriumphosphat monohydrat
Dinatriumphosphat
Polysorbat 20
Vand til injektionsvæsker

6.2 Uforlideligheder

Dette lægemiddel må ikke blandes med andre lægemidler end dem, der er anført under pkt. 6.6.

Der blev set en koncentrationsafhængig nedbrydningsprofil for bevacizumab efter fortynding med glucoseopløsninger (5 %).

6.3 Opbevaringstid

Uåbnet hætteglas

36 måneder

Fortyndet lægemiddel

Der er dokumenteret kemisk og fysisk holdbarhed før anvendelsen i 30 dage ved 2 °C til 8 °C, plus yderligere 48 timer ved temperaturer, som ikke overskrider 30 °C, i natriumchlorid 9 mg/ml (0,9 %) opløsning til injektion. Fra et mikrobiologisk synspunkt skal præparatet anvendes øjeblikkelig. Hvis det ikke anvendes øjeblikkelig, er holdbarheden under anvendelse og opbevaringsbetingelserne før anvendelsen brugerens ansvar, og de er normalt ikke længere end 24 timer ved 2 °C - 8 °C, medmindre fortyndingen har fundet sted under kontrollerede og validerede aseptiske omstændigheder.

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Opbevares i køleskab (2 °C – 8 °C).

Må ikke nedfryses.

Opbevar hætteglasset i den ydre karton for at beskytte mod lys.

Opbevaringsforhold efter fortynding af lægemidlet, se pkt. 6.3.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

4 ml opløsning i et hætteglas (type I-glas) med chlorobutyl gummiprop indeholdende 100 mg bevacizumab.

16 ml opløsning i et hætteglas (type I-glas) med chlorobutyl gummiprop indeholdende 400 mg bevacizumab.

Pakning med 1 hætteglas.

6.6 Regler for bortskaffelse og anden håndtering

Hætteglasset må ikke rystes.

Oyavas bør fremstilles af en sundhedsperson under anvendelse af aseptisk teknik for at sikre steriliteten af den præparerede opløsning. En steril nål og sprøjte skal anvendes til at klargøre Oyavas.

Den nødvendige mængde bevacizumab skal udtages og fortyndes til det ønskede administrationsvolumen med natriumchlorid 9 mg/ml (0,9 %) opløsning til injektion. Koncentrationen af den endelige bevacizumab-opløsning skal ligge inden for 1,4 mg/ml til 16,5 mg/ml. I fleste tilfælde kan den nødvendige mængde Oyavas blive fortyndet med 9 % natriumchlorid (0,9 %) opløsning til injektion op til et totalt volumen på 100 ml.

Der er ikke observeret uforlideligheder mellem Oyavas og polyvinylchlorid- eller polyolefinposer eller -infusionsæt.

Parenterale lægemidler bør inspiceres visuelt for partikler og misfarvning før anvendelse.

Oyavas er udelukkende til engangsbrug, da produktet ikke indeholder konserveringsmidler. Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/20/1510/001 – 100 mg/4 ml

EU/1/20/1510/002 – 400 mg/16 ml

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse: 26. marts 2021

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <https://www.ema.europa.eu>.

BILAG II

- A. FREMSTILLER AF DET BIOLOGISK AKTIVE STOF OG FREMSTILLER ANSVARLIG FOR BATCHFRIGIVELSE**
- B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE**
- C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**
- D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET**

A. FREMSTILLER AF DET BIOLOGISK AKTIVE STOF OG FREMSTILLER ANSVARLIG FOR BATCHFRIGIVELSE

Navn og adresse på fremstilleren af det biologisk aktive stof

GH GENHELIX S.A.
Parque Tecnológico de León
Edificio GENHELIX
C/Julia Morros, s/n
Armunia, 24009 León
Spanien

mAbxience S.A.U.
Calle Jose Zabala 1040
Garin, B1619JNA
Buenos Aires
Argentina

Navn og adresse på den fremstiller, der er ansvarlig for batchfrigivelse

GH GENHELIX S.A
Parque Tecnológico de León
Edificio GENHELIX
C/Julia Morros, s/n
Armunia, 24009 León
Spanien

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE

Lægemidlet må kun udleveres efter ordination på en recept udstedt af en begrænset lægegruppe (se bilag I: Produktresumé; pkt. 4.2).

C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

- **Periodiske, opdaterede sikkerhedsindberetninger (PSUR'er)**

Kravene for fremsendelse af PSUR'er for dette lægemiddel fremgår af listen over EU-referencedatoer (EURD list), som fastsat i artikel 107c, stk. 7, i direktiv 2001/83/EF, og alle efterfølgende opdateringer offentliggjort på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <https://www.emea.europa.eu>.

D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET

- **Risikostyringsplan (RMP)**

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal udføre de påkrævede aktiviteter og foranstaltninger vedrørende lægemiddelovervågning, som er beskrevet i den godkendte RMP, der fremgår af modul 1.8.2 i markedsføringstilladelsen, og enhver efterfølgende godkendt opdatering af RMP.

En opdateret RMP skal fremsendes:

- på anmodning fra Det Europæiske Lægemiddelagentur
- når risikostyringssystemet ændres, særlig som følge af, at der er modtaget nye oplysninger, der kan medføre en væsentlig ændring i benefit/risk-forholdet, eller som følge af, at en vigtig milepæl (lægemiddelovervågning eller risikominimering) er nået.

BILAG III
ETIKETTERING OG INDLÆGSSEDDEL

A. ETIKETERING

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**KARTON****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Oyavas 25 mg/ml koncentrat til infusionsvæske, opløsning
bevacizumab

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hvert hætteglas indeholder 100 mg bevacizumab.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Trehalosedihydrat, monobasisk natriumphosphat monohydrat, dinatriumphosphat, polysorbat 20, vand til injektionsvæsker

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Koncentrat til infusionsvæske, opløsning
1 hætteglas a 4 ml
100 mg/4 ml

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Til intravenøs anvendelse efter fortynding
Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

Opbevares i køleskab.
Må ikke nedfryses.
Opbevar hætteglasset i den ydre karton for at beskytte mod lys.

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/20/1510/001

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSEKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

Fritaget for krav om brailleskrift.

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ SMÅ INDRE EMBALLAGER

HÆTTEGLAS

1. LÆGEMIDLETS NAVN OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oyavas 25 mg/ml sterilt koncentrat
bevacizumab
i.v. efter fortynding

2. ADMINISTRATIONSMETODE

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. INDHOLD ANGIVET SOM VÆGT, VOLUMEN ELLER ENHEDER

100 mg/4 ml

6. ANDET

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**KARTON****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Oyavas 25 mg/ml koncentrat til infusionsvæske, opløsning
bevacizumab

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hvert hætteglas indeholder 400 mg bevacizumab.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Trehalosedihydrat, monobasisk natriumphosphat monohydrat, dinatriumphosphat, polysorbat 20, vand til injektionsvæsker

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Koncentrat til infusionsvæske, opløsning
1 hætteglas a 16 ml
400 mg/16 ml

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Til intravenøs anvendelse efter fortynding
Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

Opbevares i køleskab.
Må ikke nedfryses.
Opbevar hætteglasset i den ydre karton for at beskytte mod lys.

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/20/1510/002

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSEKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

Fritaget for krav om brailleskrift.

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ SMÅ INDRE EMBALLAGER

HÆTTEGLAS

1. LÆGEMIDLETS NAVN OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oyavas 25 mg/ml sterilt koncentrat
bevacizumab
i.v. efter fortynding

2. ADMINISTRATIONSMETODE

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. INDHOLD ANGIVET SOM VÆGT, VOLUMEN ELLER ENHEDER

400 mg/16 ml

6. ANDET

B. INDLÆGSSEDDEL

Indlægsseddel: Information til brugeren

Oyavas 25 mg/ml koncentrat til infusionsvæske, opløsning bevacizumab

▼ Dette lægemiddel er underlagt supplerende overvågning. Dermed kan der hurtigt tilvejebringes nye oplysninger om sikkerheden. Du kan hjælpe ved at indberette alle de bivirkninger, du får. Se sidst i punkt 4, hvordan du indberetter bivirkninger.

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at bruge dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se punkt 4.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at bruge Oyavas
3. Sådan skal du bruge Oyavas
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelse og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Oyavas indeholder det aktive stof bevacizumab, som er et humaniseret monoklonalt antistof (et type protein, som normalt laves af immunsystemet, og som hjælper med at beskytte kroppen mod infektioner og kræft). Bevacizumab bindes selektivt til et protein, som kaldes human vaskulær endotelial vækstfaktor (VEGF), som findes på indersiden af blod- og lymfekar i kroppen. VEGF-proteinet får blodkarrene i kræftknuden til at vokse. Disse blodkar forsyner tumoren med næringsstoffer og ilt. Når bevacizumab først er bundet til VEGF, forhindres tumoren i at vokse, idet væksten af de blodkar, som forsyner tumoren med næringsstoffer og ilt, blokeres.

Oyavas er et lægemiddel, som anvendes hos voksne til behandling af fremskreden kræft i tyktarmen eller endetarmen. Oyavas vil blive givet i kombination med kemoterapibehandling, der indeholder fluoropyrimidin.

Oyavas anvendes også hos voksne til behandling af metastatisk brystkræft. Når det anvendes til patienter med brystkræft, vil det blive givet sammen med et cytostatikum (lægemiddel mod kræft), der hedder paclitaxel eller capecitabin.

Oyavas bruges også hos voksne til behandling af fremskreden ikke-småcellet lungekræft. Oyavas vil blive givet sammen med kemoterapibehandling, der indeholder platin.

Oyavas bruges også hos voksne til behandling af fremskreden ikke-småcellet lungekræft, når kræftcellerne har bestemte mutationer i et protein, der kaldes epidermal vækstfaktor-receptor (EGFR). Oyavas vil blive givet sammen med erlotinib.

Oyavas bruges også hos voksne til behandling af fremskreden nyrekræft. Når det anvendes til patienter med nyrekræft, bliver det givet sammen med en anden type lægemiddel, som kaldes interferon.

Oyavas bruges også hos voksne til behandling af fremskreden kræft i æggestokkene, kræft i æggeledere eller primær bughindekræft. Når det anvendes til patienter med kræft i æggestokkene, kræft i æggeledere eller primær bughindekræft, bliver det givet sammen med carboplatin og paclitaxel.

Når lægemidlet anvendes til voksne patienter med fremskreden kræft i æggestokkene, kræft i æggelederne eller primær bughindekræft, hvor sygdommen er kommet igen mere end 6 måneder efter sidste kemoterapi, som indeholdt platin, vil Oyavas blive givet sammen med carboplatin og gemcitabin eller sammen med carboplatin og paclitaxel.

Når lægemidlet anvendes til voksne patienter med fremskreden kræft i æggestokkene, kræft i æggeledere eller primær bughindekræft, hvor sygdommen er kommet igen tidligere end 6 måneder efter sidste kemoterapi, som indeholdt platin, vil Oyavas blive givet sammen med paclitaxel, topotecan eller pegyleret liposomal doxorubicin.

Oyavas bruges også i behandlingen af voksne patienter med vedvarende livmoderhalskræft, med livmoderhalskræft, som er kommet igen, eller med livmoderhalskræft, der har spredt sig (dannet metastaser). Oyavas bliver givet sammen med paclitaxel og cisplatin eller med paclitaxel og topotecan til patienter, som ikke kan få platin.

2. Det skal du vide, før du begynder at bruge Oyavas

Brug ikke Oyavas

- hvis du er allergisk over for bevacizumab eller et af de øvrige indholdsstoffer i dette lægemiddel (angivet i punkt 6).
- hvis du er allergisk over for celleprodukter fra kinesisk hamsterovarie (CHO) eller overfor andre rekombinante humane eller humaniserede antistoffer.
- hvis du er gravid.

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt lægen, apotekpersonalet eller sygeplejersken, før du bruger Oyavas:

- Det er muligt, at Oyavas kan øge risikoen for, at der dannes huller i tarmvæggen. Tal med din læge, hvis du har tilstande, som forårsager betændelse i maveregionen (f.eks. diverticulitis, mavesår, tyktarmsbetændelse forbundet med kemoterapi).
- Oyavas kan øge risikoen for, at der dannes abnorme forbindelser eller passager mellem to organer eller blodårer. Risikoen for at udvikle en rørformet forbindelse (fistel) mellem skeden og et eller andet sted på tarmen kan øges, hvis du har vedvarende livmoderhalskræft, hvis livmoderhalskræften er kommet igen, eller hvis livmoderhalskræften har spredt sig.
- Oyavas kan øge risikoen for blødning eller problemer med sårhelingen efter operation. Hvis du skal opereres, hvis du har fået foretaget en større operation indenfor de sidste 28 dage, eller hvis du har et sår efter en operation, som ikke er helet, må du ikke få dette lægemiddel.
- Oyavas kan øge risikoen for udvikling af alvorlige infektioner i huden eller i de dybereliggende lag under huden, især hvis du har haft hul i tarmen eller problemer med sårheling.
- Oyavas kan øge hyppigheden af forhøjet blodtryk. Hvis du har forhøjet blodtryk, som ikke er velbehandlet med blodtrykssænkende medicin, skal du kontakte din læge, fordi det er vigtigt at sikre, at dit blodtryk er under kontrol, før du starter i behandling med Oyavas.
- Hvis du har eller har haft et aneurisme (udvidelse og svækkelse af en blodårevæg) eller en rift i en blodårevæg.
- Oyavas kan øge risikoen for at få protein i urinen, især hvis du har forhøjet blodtryk.

- Risikoen for at udvikle blodpropper i arterierne (en type blodkar) kan øges, hvis du er over 65 år, hvis du har sukkersyge, eller hvis du tidligere har haft blodpropper i arterierne. Tal med din læge, eftersom blodpropper kan forårsage hjerteanfald og slagtilfælde.
- Oyavas kan også øge risikoen for at udvikle blodpropper i venerne (en type blodkar).
- Oyavas kan forårsage blødning, især tumor-relateret blødning. Kontakt din læge, hvis du eller din familie har tendens til blødningsproblemer, eller hvis du tager blodfortyndende medicin.
- Det er muligt, at Oyavas kan forårsage blødning i og omkring hjernen. Tal med din læge, hvis du har kræftspredning, som påvirker hjernen.
- Det er muligt, at Oyavas kan øge risikoen for blødning i lungerne, herunder blodig hoste eller sput. Tal med din læge, hvis du tidligere har bemærket dette.
- Oyavas kan øge risikoen for at udvikle et svagt hjerte. Det er vigtigt, at din læge ved, om du tidligere har fået antracykliner (for eksempel doxorubicin, en speciel slags kemoterapi, som bruges mod nogle kræfttyper), om du har fået strålebehandling af brystet, eller om du har en hjertesygdom.
- Oyavas kan forårsage infektioner og nedsætte antallet af neutrofiler (en type blodceller, som er vigtige for at beskytte dig mod bakterier).
- Det er muligt, at Oyavas kan forårsage overfølsomhed (herunder anafylaktisk shock) og/eller infusionsrelaterede reaktioner (reaktioner i forbindelse med injektionen af lægemidlet). Fortæl lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du tidligere har oplevet problemer efter injektioner, såsom svimmelhed/fornemmelse af at besvime, kortåndethed, hævelse eller hududslæt.
- En sjælden neurologisk bivirkning kaldet posteriort reversibelt encefalopati-syndrom (PRES) har været knyttet til Oyavasbehandling. Hvis du får hovedpine, synsforstyrrelser, bliver omtåget eller får kramper med eller uden forhøjet blodtryk, skal du kontakte lægen.
- Der er rapporteret tilfælde af dødt knoglevæv (nekrose) i andre knogler end i kæben hos patienter under 18 år, som blev behandlet med Oyavas. Smerter i munden, tænderne og/eller kæben, hævelse eller sår inde i munden, følelsesløshed eller en følelse af tyngde i kæben eller løsningen af en tand kan være tegn og symptomer på knogleskade i kæben (osteonekrose). Fortæl straks din læge og tandlæge, hvis du oplever nogle af ovenstående symptomer.

Kontakt din læge, også selvom du kun tidligere har oplevet de ovennævnte tilstande.

Før du får Oyavas, eller imens du bliver behandlet med Oyavas:

- hvis du har eller har haft smerter i munden, tænderne og/eller kæben, hævelse eller sår inde i munden, følelsesløshed eller en følelse af tyngde i kæben, eller får en løs tand, skal du straks fortælle det til din læge og tandlæge.
- hvis du behøver invasiv tandbehandling (f.eks. tandudtrækning) eller en tandoperation, skal du fortælle din tandlæge, at du er i behandling med Oyavas, især hvis du også bliver eller er blevet behandlet med bisfosfonater, som injektion i blodet.

Du kan blive rådet til at få foretaget et tandeftersyn, før du starter i behandling med Oyavas.

Oyavas er blevet udviklet og fremstillet til behandling af kræft efter injektion i blodbanen. Det er ikke blevet udviklet eller fremstillet til injektion i øjet. Det er derfor ikke godkendt til anvendelse på denne måde. Hvis Oyavas injiceres direkte i øjet (ikke-godkendt brug), kan følgende bivirkninger forekomme:

- infektion eller vævsirritation (inflammation) i øjeæblet,
- røde øjne, små partikler eller pletter i synsfeltet ("flyvende fluer"), øjensmerter,
- lysglimt, som bevæger sig som "flyvende fluer", og som udvikler sig til tab af noget af synet,

- forhøjet tryk i øjet,
- Blødning i øjet.

Børn og unge

Det frarådes at anvende Oyavas til børn og unge under 18 år, da sikkerheden og fordelene ikke er fastlagt hos disse patientgrupper.

Brug af anden medicin sammen med Oyavas

Fortæl altid lægen eller apotekspersonalet, hvis du bruger anden medicin, for nylig har brugt anden medicin eller planlægger at bruge anden medicin.

Kombination af Oyavas med et andet lægemiddel, sunitinibmaleat (ordineret for kræft i nyrene eller mave-tarm-kanalen), kan forårsage alvorlige bivirkninger. Tal med din læge for at sikre, at du ikke kombinerer disse 2 lægemidler.

Fortæl din læge, hvis du får en platin- eller taxan-baseret behandling til lungekræft eller til brystkræft, som har spredt sig. Kombination af Oyavas og disse behandlinger kan øge risikoen for alvorlige bivirkninger.

Fortæl det til din læge, hvis du får eller for nylig har fået strålebehandling.

Graviditet, amning og frugtbarhed

Du må ikke anvende denne medicin, hvis du er gravid. Oyavas kan skade det ufødte barn, da det kan standse dannelsen af nye blodkar. Din læge bør vejlede dig om anvendelsen af prævention under behandlingen med Oyavas og i mindst 6 måneder efter sidste Oyavasdosis.

Hvis du er gravid, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge eller apotekspersonalet til råds, før du tager dette lægemiddel.

Du må ikke amme under behandling med Oyavas og i mindst 6 måneder efter sidste Oyavasdosis, da Oyavas kan påvirke væksten og udviklingen af dit barn.

Oyavas kan nedsætte kvinders frugtbarhed. Kontakt din læge for at få yderligere information.

Kvinder, som ikke er kommet i overgangsalderen (kvinder, som har en menstruationscyklus), kan opleve, at deres menstruation bliver uregelmæssig eller udebliver, og at deres frugtbarhed bliver nedsat. Hvis du overvejer at få børn, skal du rådføre dig med din læge, før behandlingen påbegyndes.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Det er ikke påvist, at Oyavas nedsætter din evne til at køre bil eller betjene maskiner. Alligevel er der rapporteret søvnighed og besvimelse ved anvendelse af Oyavas. Hvis du oplever symptomer, som påvirker dit syn eller din koncentrationsevne eller din reaktionsevne, skal du lade være med at køre bil og betjene maskiner, før symptomerne er forsvundet.

Oyavas indeholder natrium

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. hætteglas, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du bruge Oyavas

Dosering og indgivelseshyppighed

Dosis af Oyavas afhænger af din legemsvægt og af den type kræft, der skal behandles. Den anbefalede dosis er 5 mg, 7,5 mg, 10 mg eller 15 mg pr. kilo legemsvægt. Din læge vil ordinere den Oyavasdosis, som passer til dig. Du vil blive behandlet med Oyavas én gang hver 2. eller 3. uge. Antallet af infusioner, som du skal have, afhænger af, hvordan du reagerer på behandlingen. Du skal fortsætte

med dette lægemiddel, indtil Oyavas ikke længere hindrer din tumor i at vokse. Din læge vil diskutere det med dig.

Indgivelsesmetode og indgivelsesvej

Hætteglasset må ikke rystes. Oyavas er et koncentrat til infusionsvæske, opløsning. Afhængigt af dendsosis, som er foreskrevet til dig, vil en del af indholdet i Oyavashætteglasset eller hele indholdet blive fortyndet med natriumchloridopløsning (saltvandsopløsning) før anvendelsen. Du vil få den fortyndede Oyavasopløsning af en læge eller sygeplejerske ved intravenøs infusion (et drop i din vene). Den første infusion vil vare 90 minutter. Hvis den tåles godt, vil den næste infusion vare 60 minutter. Efterfølgende infusioner vil måske kun vare 30 minutter.

Behandlingen med Oyavas skal midlertidigt afbrydes

- hvis du får svært forhøjet blodtryk, der kræver behandling med blodtryksmedicin,
- hvis du har problemer med sårheling efter en operation,
- hvis du skal opereres.

Behandlingen med Oyavas skal stoppes permanent, hvis du får

- svært forhøjet blodtryk, som ikke kan kontrolleres med blodtryks-sænkende medicin, eller hvis blodtrykket pludseligt stiger alvorligt,
- protein i urinen, efterfulgt af hævelser på kroppen,
- hul i tarmvæggen,
- en abnorm, rørformet forbindelse eller passage mellem luftrøret og spiserøret, mellem indre organer og huden, mellem skeden og et eller andet sted på tarmen eller mellem andre væv, som ikke normalt er forbundet (fistel), og som lægen vurderer er alvorlig,
- alvorlige infektioner i huden eller i de dybereliggende lag under huden,
- en blodprop i arterierne,
- en blodprop i lungernes blodkar,
- svær blødning.

Hvis du får for meget Oyavas

- Du kan få svær migræne. Hvis det sker, skal du straks tale med din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken herom.

Hvis en Oyavasdosis glemmes

- Din læge beslutter, hvornår du skal have den næste Oyavasdosis. Du bør tale med din læge herom.

Hvis du holder op med at få Oyavas

Hvis behandlingen med Oyavas stoppes, kan virkningen på tumorvæksten ophøre. Stop ikke behandlingen med Oyavas før, du har diskuteret det med din læge.

Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger.

De bivirkninger, der er vist nedenfor, blev observeret, når Oyavas blev givet sammen med kemoterapi. Det betyder ikke, at disse bivirkninger nødvendigvis kun skyldes Oyavas.

Allergiske reaktioner

Hvis du får en allergisk reaktion, skal du med det samme fortælle det til din læge eller sygeplejersken. Symptomerne kan inkludere vejrtrækningsbesvær eller brystmerter. Du kan også opleve hudrødme eller blussende hud, udslæt, kuldegysninger og rysten eller kvalme og opkastning, hævelse, ørthed, hurtig hjerterytmeforandring og bevidstløshed.

Du skal omgående søge hjælp, hvis du får en af de nedenfor anførte bivirkninger.

Alvorlige bivirkninger, som kan være **meget almindelige** (påvirker flere end 1 patient ud af 10), omfatter:

- forhøjet blodtryk,
- følelsesløshed eller prikkende fornemmelse i hænder og fødder,
- nedsat antal af celler i blodet, inklusive hvide blodlegemer som hjælper med at bekæmpe infektioner i kroppen (kan være ledsaget af feber) og celler, der hjælper blodet med at størkne,
- svaghedsfølelse og mangel på energi,
- træthed,
- diarré, kvalme, opkastning og mavesmerter.

Alvorlige bivirkninger, som kan være **almindelige** (påvirker 1 patient ud af 10), omfatter:

- allergiske reaktioner (symptomer kan være vejrtrækningsproblemer, ansigtsrødme, udslæt, lavt blodtryk eller højt blodtryk, lav iltmængde i blodet, bryst smerter eller kvalme/opkastning).
- huller i tarmen,
- blødning, herunder blødning i lungerne hos patienter med ikke-småcellet lungekræft,
- blokering af arterier på grund af en blodprop,
- blokering af vener på grund af en blodprop,
- blokering af blodårerne i lungerne på grund af en blodprop,
- blokering af vener i benene på grund af en blodprop,
- hjertesvigt
- problemer med sårheling efter operation,
- rødme, afskalning, ømhed, smerter eller blisterdannelse på fingre eller fødder,
- nedsat antal røde blodlegemer i blodet,
- mangel på energi,
- mave- og tarmproblemer,
- muskel- og ledsmerter, muskelsvaghed,
- mundtørhed kombineret med tørst og/eller nedsat urinmængde eller mørkfarvet urin,
- inflammation (betændelseslignende reaktion) i slimhinder i mund og tarme, lunger og luftveje, kønsdele og urinveje,
- sår i munden og spiserøret, som kan være smertefulde og forårsage synkeproblemer,
- smerter, inklusive hovedpine, rygmerter, bækkensmerter og smerter omkring endetarmen,
- lokaliseret ansamling af pus,
- infektion, specielt infektion i blodet eller blæren,
- nedsat blodtilførsel til hjernen eller slagtilfælde,
- søvnighed,
- næseblod,
- forøgelse af hjerterytmen (puls),
- tarmblokada,
- unormal urintest (protein i blodet),
- kortåndethed eller lavt indhold af ilt i blodet,
- infektion i huden eller i de dybereliggende lag under huden,
- fistel: abnorm, rørformet forbindelse mellem indre organer og hud eller andre væv, som normalt ikke er forbundet, inklusive forbindelse mellem skeden og tarmen hos patienter med livmoderhalskræft.

Alvorlige bivirkninger, som kan være **sjældne** (kan påvirke op til 1 ud af 1 000), omfatter:

- pludselige alvorlige allergiske reaktioner med vejrtrækningsproblemer, hævelse, ørhed, hurtig hjerterytme, svedudbrud og bevidstløshed (anafylaktisk shock).

Alvorlige bivirkninger med **ukendt** hyppighed (hyppigheden kan ikke vurderes ud fra tilgængelige data) omfatter:

- alvorlige infektioner i huden eller underliggende lag, især hvis du har haft huller i tarmvæggen eller problemer med sårheling
- negativ påvirkning af kvinders evne til at få børn (for yderligere anbefalinger se nedenfor efter bivirkningslisten)
- tilstand i hjernen (posteriort reversibelt encefalopati syndrom) med symptomer såsom kramper, hovedpine, forvirring og synsforstyrrelser,
- symptomer, som tyder på ændringer i den normale hjernefunktion (hovedpine, synsforstyrrelser, forvirring eller kramper) og højt blodtryk,
- en udvidelse og svækkelse af en blodårevæg eller en rift i en blodårevæg (aneurismer og arterielle dissektioner),
- tilstopning af meget små blodårer i nyrerne,
- abnormt højt blodtryk i lungernes blodårer, som forårsager, at højre side af hjertet arbejder hårdere end normalt,
- hul i skillevæggen mellem de to næsebor,
- hul i maven eller tarmen,
- åbent sår eller hul i slimhinderne i maven eller tyndtarmen (symptomer kan være mavesmerter, oppustethed, sort tjæreagtig afføring eller blod i afføringen eller blod i opkast),
- blødning fra den nedre del af tyktarmen,
- skader i tandkødet med en blotlagt kæbeknogle, der ikke heler; kan være forbundet med smerter og inflammation (betændelseslignende tilstand) i det omgivende væv (for yderligere anbefalinger se nedenfor efter bivirkningslisten),
- hul i galdeblæren (symptomer kan være mavesmerter, feber og kvalme/opkastning),

Du skal søge hjælp så hurtigt som muligt, hvis du får en af nedenfor nævnte bivirkninger.

Meget almindelige bivirkninger (påvirker flere end 1 patient ud af 10), som ikke var alvorlige, omfatter:

- forstoppelse,
- tab af appetit,
- feber,
- problemer med øjnene (inklusive øget tåreproduktion),
- taleforstyrrelser,
- smagsforstyrrelser,
- løbende næse,
- tør hud, afskalning og inflammation (betændelseslignende tilstand) i huden, misfarvning af huden,
- væggtab,
- næseblod.

Almindelige bivirkninger (påvirker 1 patient ud af 10), som ikke er alvorlige, omfatter:

- ændringer i stemmen og hæshed.

Patienter over 65 år har øget risiko for at få følgende bivirkninger:

- blodprop i arterierne, som kan resultere i slagtilfælde eller hjertetilfælde,
- reduktion i antallet af hvide blodceller i blodet og i antallet af celler, der hjælper blodet med at størkne,
- diarré,
- kvalme,
- hovedpine,
- træthed,
- forhøjet blodtryk.

Oyavas kan også forårsage ændringer i de laboratorieundersøgelser, som din læge foretager. Disse inkluderer: Nedsat antal hvide blodceller, specielt neutrofile (en type hvide blodceller, som hjælper mod infektioner), protein i urinen, nedsat kalium, nedsat natrium eller nedsat fosfor (mineral) i blodet, øget sukker i blodet, øget basisk fosfatase (et enzym) i blodet, forhøjet serum-kreatinin (et protein, som måles ved en blodprøve og bruges til at vurdere din nyrefunktion), nedsat hæmoglobin (findes i røde blodceller, og som transporterer ilt), som kan være alvorlig.

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på den ydre karton og på hætteglasset efter forkortelsen "EXP". Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Opbevares i køleskab (2 °C - 8 °C). Må ikke nedfryses.

Opbevar hætteglasset i den ydre karton for at beskytte mod lys.

Infusionsopløsningen skal anvendes umiddelbart efter fortyndingen. Hvis den ikke anvendes straks, er opbevaringstider og -betingelser efter fortynding brugerens ansvar og bør normalt ikke overstige 24 timer ved 2 °C – 8 °C, medmindre infusionsopløsningen er fremstillet under sterile forhold. Når fortyndingen har fundet sted under sterile forhold, er Oyavas stabil i 30 dage ved 2 °C – 8 °C efter fortynding og i op til 48 timer ved temperaturer, der ikke overstiger 30 °C.

Brug ikke Oyavas, hvis du opdager partikler eller misfarvning før indgift.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe medicinrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide medicinrester i afløbet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelse og yderligere oplysninger

Oyavas indeholder:

- Aktivt stof; bevacizumab. Hver ml koncentrat indeholder 25 mg bevacizumab svarende til 1,4 til 16,5 mg/ml efter foreskreven fortynding.
- Hvert 4 ml hætteglas indeholder 100 mg bevacizumab svarende til 1,4 mg/ml efter foreskreven fortynding.
- Hvert 16 ml hætteglas indeholder 400 mg bevacizumab svarende til 16,5 mg/ml efter foreskreven fortynding.
- Øvrige indholdsstoffer: Trehalosedihydrat, monobasisk natriumphosphat monohydrat, dinatriumphosphat, polysorbat 20 og vand til injektionsvæsker (se punkt 2 "Oyavas indeholder natrium").

Udseende og pakningsstørrelser

Oyavas er et koncentrat til infusionsvæske, opløsning (sterilt koncentrat). Koncentratet er en farveløs til lysegul til lysebrun væske i et hætteglas af glas med gummiprop. Hvert hætteglas indeholder 100 mg bevacizumab i 4 ml opløsning eller 400 mg bevacizumab i 16 ml opløsning. Hver pakning med Oyavas indeholder et hætteglas.

Indehaver af markedsføringstilladelsen

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

Fremstiller

GH GENHELIX S.A.
Parque Tecnológico de León
Edificio GENHELIX
C/Julia Morros, s/n
Armunia, 24009 León
Spanien

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

Hvis du ønsker yderligere oplysninger om dette lægemiddel, skal du henvende dig til den lokale repræsentant for indehaveren af markedsføringstilladelsen:

België/Belgique/Belgien

EG (Eurogenerics) NV
Tél/Tel: +32 4797878

Lietuva

UAB „STADA Baltics“
Tel: +370 52603926

България

STADA Bulgaria EOOD
Тел.: +359 29624626

Luxembourg/Luxemburg

EG (Eurogenerics) NV
Tél/Tel: +32 4797878

Česká republika

STADA PHARMA CZ s.r.o.
Tel: +420 257888111

Magyarország

STADA Hungary Kft
Tel.: +36 18009747

Danmark

STADA Nordic ApS
Tlf.: +45 44859999

Malta

Pharma.MT Ltd.
Tel: + 356 21337008

Deutschland

STADAPHARM GmbH
Tel: +49 61016030

Nederland

Centrafarm B.V.
Tel.: +31 765081000

Eesti

UAB „STADA Baltics“
Tel: +370 52603926

Norge

STADA Nordic ApS
Tlf: +45 44859999

Ελλάδα

DEMO S.A. Pharmaceutical Industry
Τηλ: +30 2108161802

Österreich

STADA Arzneimittel GmbH
Tel: +43 136785850

España

Laboratorio STADA, S.L.
Tel: +34 934738889

Polska

STADA Poland Sp. z.o o.
Tel: +48 227377920

France

EG Labo - Laboratoires EuroGenerics
Tél: +33 146948686

Hrvatska

STADA d.o.o.
Tel: +385 13764111

Ireland

Clonmel Healthcare Ltd.
Tel: +353 526177777

Ísland

STADA Arzneimittel AG
Sími: +49 61016030

Italia

EG SpA
Tel: +39 028310371

Κύπρος

STADA Arzneimittel AG
Τηλ: +49 61016030

Latvija

UAB „STADA Baltics“
Tel: +370 52603926

Portugal

Stada, Lda.
Tel: +351 211209870

România

STADA M&D SRL
Tel: +40 213160640

Slovenija

Stada d.o.o.
Tel: +386 15896710

Slovenská republika

STADA PHARMA Slovakia, s.r.o.
Tel: +421 252621933

Suomi/Finland

STADA Nordic ApS, Suomen sivuliike
Puh/Tel: +358 207416888

Sverige

STADA Nordic ApS
Tel: +45 44859999

Denne indlægsseddel blev senest ændret <{MM/ÅÅÅÅ}> <{måned ÅÅÅÅ}>.

Andre informationskilder

Du kan finde yderligere oplysninger om dette lægemiddel på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <https://www.ema.europa.eu>.